ਸਭ ਹਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ ।

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

"ਖ਼ਾਲਸਾ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼"

ਅਸਤੋਤ੍ਰ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ-
ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਬਾਬਾ ਸੇਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਥੇਦਾਰ
ਛਜਾਨਵੇਂ ਕ੍ਰੋੜੀ ਬੁੱਢਾ ਦਲ ਪੰਜਵਾਂ ਤਖਤ (ਚਲਦਾ ਵਹੀਰ)
ਪੰਜਾਬ--(ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ)

'ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਪਰਮ-ਪੂਜਨ ਉਜ੍ਜ਼ਲ-ਦੀਦਾਰੀ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਬਾਬਾ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਥੇਦਾਰ ਛਿਜਾਨਵੇਂ ਕ੍ਰੋੜੀ ਪੰਥ ਅਕਾਲੀ ਬੁੱਢਾ ਦਲ ਪੰਜਵਾਂ ਤਖਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਬੁੱਢਾ ਦਲ (ਤਖ਼ਤ ਪੰਜਵਾਂ) ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਾਗ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਿਲਾ (ਰੋਪੜ) ਵਿੱਚ ਛਾਪਣ ਦਾ ਸ਼ਲਾਘਾ ਯੋਗਜ ਉੱਦਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਖੋਜੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮ ਲਾਭ ਪੁੱਜੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਉਪ-ਕਾਰਿ ਬੁੱਧਿ ਅਤੇ ਸੇਹਤਜਾਬੀ ਬਖਸ਼ਣ ਤਾਕਿ ਆਪ ਜੀ ਬਹੁਤ ਸਮਜ ਤਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਸੱਕਣ। ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਯਾਵਾਂ ਆਦਿ ਵਾਲੇ ਸੰਚਯ ਦਾ ਕਾਪੀ ਰਾਇਟ ਹੱਕ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਦਲ ਪੰਜਵਾਂ ਤਖਤ ਨੇ ਸੰਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਜੀ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਬੀੜ ਦੀ ਛਪਵਾਈ ਤੇ ਸੁਧਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਾਗ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦਾਸਨ ਦਾਸ
ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਇੰਨਚਾਰਜ
ਬੁੱਢਾ ਦਲ ਤਖ਼ਤ ਪੰਜਵਾਂ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਾਗ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ
(ਰੋਪੜ)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਮੰਗਲਾ-ਚਰਨ

ਮੂਲ-ਮੰਤ੍ਰ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੂ-ਮੰਤ੍ਰ

ਜੋਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ
ਹੈਭੀ ਸਚੁ
ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ

ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ਵੀਂ ॥

ਛਪੈ ਛੰਦ-ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤ ਅਰੁ ਪਾਤ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤਿ ਕਿਹ ॥
ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਵ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੋਜ ਕਹਿਜੈ ॥
ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ ਸਾਹ ਸਾਹਾਣਿ ਗਣਿਜੈ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ਨੇਤ ਨੇਤ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥
ਤ੍ਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕੱਥੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ ਸੁਮਤ ॥

ਹੇ ਰਵਿ, ਹੇ ਸਸਿ, ਹੇ ਕਰਣਾਨਿਧ,
ਮੇਰੀ ਅਬੈ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥
ਔਰ ਨਾਂ ਮਾਂਗਤ ਹਉ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ;
ਚਾਹਤ ਹੌਂ ਚਿਤ ਮੈਂ ਸੋਈ ਕੀਜੈ ।
ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਸੌਂ ਅਤਿ ਹੀ ਰਣ ਭੀਤਰ,
ਜੂਝ ਮਰੌਂ ਤਉ ਸਾਚ ਪਤੀਜੈ ॥
ਸਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇ,
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਸਯਾਮ ਇਹੈ ਬਰ ਦੀਜੈ ॥੧੯੦੦॥੪੪੬॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ

(ਦੋਹਰਾ)

ਨਮਸ਼ਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਕੋ ਕਰੋ ਸੁ ਹਿਤ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥
ਪੂਰਣ ਕਰੋ ਗ੍ਰੰਥ ਇਹ ਤੁਮ ਮੋਹ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥

(ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ) ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ॥

ਖੱਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡੰ ਖਲ ਦੱਲ ਖੰਡੰ ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡੰ ਵਰਡੰਡ ॥
ਭੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡੰ ਤੇਜ ਪ੍ਰਚੰਡੰ ਜੋਤ ਅਮੰਡੰ ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੰ ॥
ਸੁਖ ਸੰਤਾ ਕਰਣੰ ਦੁਰਮਤ ਦਰਣੰ ਕਿਲ ਬਿਖ ਹਰਣੰ ਅਸਰਣੰ ॥
ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਣ ਸ੍ਰਿਸਟ ਉਬਾਰਣ ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ ਜੈ ਤੇਗੰ ॥

———

ਬੇਨਤੀ—ਸਵੱਯਾ

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ,
ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੋ ॥
ਨਾ ਡਰੋ ਅਰਿ ਸੋ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੋ,
ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਆਪਨੀ ਜੀਤ ਕਰੋ ॥
ਅਰੁ ਸਿਖ ਹੋ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੋ,
ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੋ ॥
ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਧਾਨ ਬਨੈ,
ਅਤ ਹੀ ਰਨ ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੋ ॥੨੩੧॥

ਆਤਮ-ਕਥਾ

(ਸਵੈਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਤਾਰ)

ਛਤ੍ਰੀ ਕੋ ਪੂਤ ਹੌ ਬਾਮਨ ਕੋ ਨਹਿ,
ਕੈ ਤਪੁ ਆਵਤ ਹੌ ਜੁ ਕਰੋ ॥
ਅਰੁ ਅਉਰ ਜੰਜਾਰ ਜਿਤੋ ਗ੍ਰਹ ਕੋ,
ਤੁਹਿ ਤਿਆਗ ਕਹਾ ਚਿਤ ਤਾ ਮੈ ਧਰੋ ॥
ਅਬ ਰੀਝ ਕੈ ਦੇਹੁ ਵਹੈ ਹਮ ਕਉ,
ਜੋਊ ਹਉ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਜੋਰ ਕਰੋ ॥
ਜਬ ਆਉ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਧਾਨ ਬਨੈ
ਅਤਿ ਹੀ ਰਨ, ਮੈ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੋ ॥੨੪੮੯॥੫੧੩॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ, ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥
ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ, ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ॥

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ (੧੪੧੨)

ਜੋ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥
ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥
ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰੀਜੈ ॥
ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਕਾਣਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ॥

ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ, ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥
ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ, ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥
ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ, ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥
ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ,ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥[੨੧੧੦੫]

(ਸਵੈਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਤਾਰ)

ਧੰਨ ਜੀਓ ਤਿਹ ਕੋ ਜਗ ਮੈ,
ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ, ਚਿਤ ਮੈ ਜੁਧ ਬਿਚਾਰੈ ॥
ਦੇਹ ਅਨਿੱਤ ਨ ਨਿੱਤ ਰਹੈ,
ਜਸੁ ਨਾਵ ਚੜੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਾਰੈ ॥
ਧੀਰਜ ਧਾਮ ਬਨਾਇ ਇਹੈ ਤਨ,
ਬੁਧਿ ਸੁ ਦੀਪਕ ਜਿਉ ਉਜੀਆਰੈ ॥
ਗਿਆਨਹਿ ਕੀ ਬਢਨੀ ਮਨਹੁ ਹਾਥ ਲੈ,
ਕਾਤਰਤਾ ਕੁਤਵਾਰ ਬੁਹਾਰੈ ॥੨੪੯੨॥੫੧੪॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ

ਧਨੁਰ ਬਾਨ ਧਾਰੇ ॥ ਛਕੇ ਛੈਲ ਭਾਰੇ ॥
ਲਏ ਖੱਗ ਐਸੇ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਜੈਸੇ ॥੩੭॥
ਜੁਰੇ ਜੰਗ ਜੋਰੰ ॥ ਕਰੇ ਜੁੱਧ ਘੋਰੰ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਿਆਲੰ ॥ ਸਦਾਯੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥੩੮॥

(ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ)

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ

ਜਬੈ ਬਾਣ ਲਾਗਿਯੋ ॥ ਤਬੈ ਰੋਸ ਜਾਗਿਯੋ ॥
ਕਰੰ ਲੈ ਕਮਾਣੰ ॥ ਹਨੰ ਬਾਣ ਤਾਣੰ ॥੩੧॥
ਸਬੈ ਬੀਰ ਧਾਏ । ਸਰੋਘੰ ਚਲਾਏ ॥
ਤਬੈ ਤਾਕਿ ਬਾਣੰ ॥ ਹਨਿਯੋ ਏਕ ਜੁਆਣੰ ॥੩੨॥
ਹਰੀ ਚੰਦ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁ ਜੋਧਾ ਲਤਾਰੇ ॥
ਸੁ ਕਾਰੋੜ ਰਾਯੰ ॥ ਵਹੈ ਕਾਲ ਘਾਯੰ ॥੩੩॥
ਰਣੰ ਤਿਆਗਿ ਭਾਗੇ ॥ ਸਬੈ ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਗੇ ॥
ਭਈ ਜੀਤ ਮੇਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲ ਕੇਰੀ ॥੩੪॥

ਰਣੰ ਜੀਤਿ ਆਏ ॥ ਜਯੰ ਗੀਤ ਗਾਏ ॥
ਧਨੰ ਧਾਰ ਬਰਖੇ ॥ ਸਬੈ ਸੂਰ ਹਰਖੇ ॥੩੫॥

[ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ—ਭੰਗਾਣੀ ਜੁੱਧ]

ਨਮਸਕਾਰਯੰ ਮੋਰ ਤੀਰੰ ਤੁਫੰਗੰ ॥
ਨਮੋ ਖਗ ਅੱਦਰੰ, ਅਭੇਅੰ ਅਭੰਗੰ ॥
ਗਦਾਯੰ ਗ੍ਰਿਸਟੰ, ਨਮੋ ਸੈਹਥੀਯੰ ॥
ਜਿਨੈ ਤੁਲੀਯੰ ਬੀਰ ਬੀਯੋ ਨ ਬੀਯੰ ॥੮੮॥
ਨਮੋ ਤੀਰ ਤੋਪੰ ॥ ਜਿਨੈ ਸਤ੍ਰ ਘੋਪੰ ॥
ਨਮੋ ਧੋਪ ਪੱਟੰ ॥ ਜਿਨੈ ਦਟਟ ਦੱਟੰ ॥੯੦॥
ਜਿਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਮੰ ॥
ਜਿਤੇ ਅਸਤ੍ਰ ਭੇਯੰ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤੇਅੰ ॥੧੧॥੯੧॥

———

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹ ਹੈ ॥

ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਨਾਮ-ਮਾਲਾ ਅਸਤੋਤ੍ਰ

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ਵੀਂ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਾਂਗ ਸਰੋਹੀ ਸੈਫ ਅਸਿ ਤੀਰ ਤੁਪਕ ਤਰਵਾਰ ॥
ਸੱਤ੍ਰਾਂਤਕ ਕਵਚਾਂਤ ਕਰ ਕਰੀਐ ਰੱਛ ਹਮਾਰ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਅਸਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਧਾਰਾ ਧਰੀ ਸੈਫ ਸੂਲ ਜਮਦਾਢ ॥
ਕਵਚਾਂਤਕ ਸੱਤ੍ਰਾਂਤ ਕਰ ਤੇਗ ਤੀਰ ਧਰਬਾਢ ॥੨॥

ਅਸਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਤੁਪਕ ਤਬਰ ਅਰੁ ਤੀਰ ॥
ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੈਹਥੀ ਯਹੈ ਹਮਾਰੇ ਪੀਰ ॥੩॥
ਤੀਰ ਤੁਹੀ ਸੈਥੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤਬਰ ਤਰਵਾਰ ॥
ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਜੋ ਜਪੈ ਭਏ ਸਿੰਧ ਭਵ ਪਾਰ ॥੪॥
ਕਾਲ ਤੁਹੀ ਕਾਲੀ ਤੁਹੀ ਤਹੀ ਤੇਗ ਅਰੁ ਤੀਰ ॥
ਤੁਹੀਂ ਨਿਸਾਨੀ ਜੀਤ ਕੀ ਆਜੁ ਤੁਹੀ ਜਗ ਬੀਰ ॥੫॥
ਤੁਹੀ ਸੂਲ ਸੈਥੀ ਤਬਰ ਤੂੰ ਨਿਖੰਗ ਅਰੁ ਬਾਨ ॥
ਤੁਹੀ ਕਟਾਰੀ ਸੇਲ ਸਭ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੬॥
ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਤੁਮਹੀ ਸਿਪਰ ਤੁਮਹੀ ਕਵਚ ਨਿਖੰਗ ॥
ਕਵਚਾਂਤਕ ਤੁਮਹੀਂ ਬਨੇ ਤੁਮ ਬਿਆਪਕ ਸਰਬੰਗ ॥੭॥
ਸ੍ਰੀ ਤੂੰ ਸਭ ਕਾਰਨ ਤੁਹੀਂ ਤੂੰ ਬਿੱਦਿਯਾ ਕੋ ਸਾਰ ॥
ਤੁਮ ਸਭ ਕੋ ਉਪਰਾਜਹੀ ਤੁਮਹੀ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ ॥੮॥
ਤੁਮਹੀ ਦਿਨ ਰਜਨੀ ਤੁਹੀ ਤੁਮਹੀ ਜੀਅਨ ਉਪਾਇ ॥
ਕਉਤਕ ਹੇਰਨ ਕੇ ਨਮਿਤ ਤਿਨਮੋਂ ਬਾਦ ਬਢਾਇ ॥੯॥
ਅਸਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਸੈਫ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰ ॥
ਰੱਛ ਕਰੋ ਹਮਰੀ ਸਦਾ ਕਵਚਾਂਤਕ ਕਰਵਾਰ ॥੧੦॥
ਤੁਹੀ ਕਟਾਰੀ ਦਾੜ੍ਹ ਜਮ ਤੂੰ ਬਿਛੂਓ ਅਰੁ ਬਾਨ ॥
ਤੋਪਤ ਪਦ ਜੋ ਲੀਜੀਐ ਰੱਛ ਦਾਸ ਮੁਹਿ ਜਾਨ ॥੧੧॥
ਬਾਂਕ ਬੱਜ੍ਰ ਬਿਛੂਓ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤਬਰ ਤਰਵਾਰ ॥
ਤੁਹੀਂ ਕਟਾਰੀ ਸੈਹਥੀ ਕਰੀਐ ਰੱਛ ਹਮਾਰਿ ॥੧੨॥
ਤੁਮਹੀ ਗੁਰਜ ਤੁਮਹੀ ਗਦਾ ਤੁਮਹੀ ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ॥
ਦਾਸ ਜਾਨ ਮੋਰੀ ਸਦਾ ਰੱਛ ਕਰੋ ਸਰਬੰਗ ॥੧੩॥

ਛੁਰੀ ਕਲਮ ਰਿਪੁ ਕਰਦ ਭਨ ਖੰਜਰ ਬੁਗਦਾ ਨਾਇ ॥
ਅਰਧ ਰਿਜਕ ਸਭ ਜਗਤ ਕੋ ਮੁਹਿ ਤਮ ਲੇਹੁ ਬਚਾਇ ॥੧੪॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਉਪਾਵਹੁ ਜਗਤ ਤੁਮ ਤੁਮਹੀਂ ਪੰਥ ਬਨਾਇ ॥
ਆਪ ਤੁਮਹੀ ਝਗਰਾ ਕਰੋ ਤੁਮਹੀਂ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥੧੫॥

ਮੱਛ ਕੱਛ ਬਾਰਾਹ ਤੁਮ ਤੁਮ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ॥
ਨਾਰ ਸਿੰਘ ਬਉਧਾ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਜਗਤ ਕੋ ਸਾਰ ॥੧੬॥

ਤੁਹੀਂ ਰਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੁਮ ਤੁਹੀ ਬਿਸਨ ਕੋ ਰੂਪ ॥
ਤੁਹੀਂ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ ਤੁਹੀਂ ਆਪ ਹੀ ਭੂਪ ॥੧੭॥

ਤੁਹੀਂ ਬਿਪ੍ਰ ਛੱਤ੍ਰੀ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰਾਉ ॥
ਸਾਮ ਦਾਮ ਅਰੁ ਡੰਡ ਤੂੰ ਤੁਮਹੀ ਭੇਦ ਉਪਾਉ ॥੧੮॥

ਸੀਸ ਤੁਹੀਂ ਕਾਯਾ ਤੁਹੀਂ ਤੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਤੈਂ ਬਿਦਯਾ ਜਗ ਬਕੱਤ੍ਰ ਹੁਇ ਕਰੇ ਬੇਦ ਬਖਜਾਨ ॥੧੯॥

ਬਿਸਿਖ ਬਾਨ ਧਨੁ ਖਗ੍ਗ ਭਨ ਸਰ ਕੈਬਰ ਜਿਹ ਨਾਮ ॥
ਤੀਰ ਖਤੰਗ ਤਤਾਰਚੋ ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੨੦॥

ਤੈਣੀ ਰਾਲੈ ਸੱਤ੍ਰ ਅਰਿ ਮ੍ਰਿਗ ਅੰਤਕ ਸਸਖਾਨ ॥
ਤੁਮ ਬੈਰਨ ਪ੍ਰਥਮੈਂ ਹਨੋ ਬਹੁਰੋ ਬਿਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥੨੧॥

ਤੁਮ ਪਾਟਸ ਪਾਸੀ ਪਰਸ ਪਰਮ ਸਿੰਧ ਕੀ ਖਾਨ ॥
ਤੇ ਜਗ ਕੇ ਰਾਜਾ ਭਏ ਦੇਅ ਤਵਜਿੱਹ ਬਰਦਾਨ ॥੨੨॥

ਸੀਸ ਸੱਤ੍ਰ ਕਰਿਯਾਰ ਅਸਿ ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥
ਸੱਕ੍ਰ ਸੁਰੇਸਰ ਤੁਮ ਕੀਯੋ ਭਗਤ ਆਪੁਨੋ ਜਾਨ ॥੨੩॥

ਜਮਧਰ ਜਮਦਾੜ੍ਹਾ ਜਬਰ ਜੋਧਾਂਤਕ ਜਿਹ ਨਾਇ ॥
ਲੂਟ ਕੂਟ ਲੀਜਤ ਤਿਨੈ ਜੇ ਬਿਨ ਬਾਂਧੈ ਜਾਇ ॥੨੪॥

ਬਾਂਕ ਬੱਜ੍ਰ ਬਿਛੂਓ ਬਿਸਿਖ ਬਿਰਹ ਬਾਨ ਸਭ ਰੂਪ ॥
ਜਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਭਏ ਜਗਤ ਕੇ ਭੂਪ ॥੨੫॥
ਸਸਤ੍ਰ ਸੇਰ ਸਮਰਾਂਤਕਰ ਸਿੱਪਰਾ ਅਰਿ ਸਮਸੇਰ ॥
ਮੁਕਤ ਜਾਲ ਜਮਕੇ ਭਏ ਜਿਨੈ ਕਹਯੋ ਇਕ ਬੇਰ ॥੨੬॥
ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੱਤ੍ਰ ਅਰਿ ਸਾਰੰਗਾਰਿ ਜਿੱਹ ਨਾਮ ॥
ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਚਿੱਤ ਬਸੋ ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮਕਾਮ ॥੨੭॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਮਾਲਾ ਪੁਰਾਣੇ ਭਗਉਤੀ ਉਸਤਤ
ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧॥

ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗੋ ॥ ਬਡੋ ਰਾਮ ਜੋਗੋ
ਧਨੁਖ ਧਾਰ ਅਣੀਅਰ ਕਮੰਦ ਕੋਰੜਾ
ਪੰਜ ਸ਼ਸਤਰ ਪਰਵਾਨ ॥

[ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ]

ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿੱਤ ॥

ਅਤ੍ਰ ਕੇ ਚਲਯਾ ਛਿਤ ਛਤ੍ਰ ਕੇ ਧਰਯਾ,
ਛਤ੍ਰ ਧਾਰੀਯੋ ਕੇ ਛਲਯਾ, ਮਹਾ ਸਤ੍ਰੁਨ ਕੇ ਸਾਲ ਹੈਂ ।
ਦਾਨ ਕੇ ਦਿਵਯਾ, ਮਹਾ ਮਾਨ ਕੇ ਬਢਯਾ,
ਅਵਸਾਨ ਕੇ ਦਿਵਯਾ ਹੈਂ, ਕਟਯਾ ਜਮਜਾਲ ਹੈਂ ।
ਜੁਧ ਕੇ ਜਿਤਯਾ, ਔ ਬਿਰੁਧ ਕੇ ਮਿਟਯਾ,
ਮਹਾਂ ਬੁਧ ਕੇ ਦਿਵਯਾ, ਮਹਾਂ ਮਾਨ ਹੂੰ ਕੇ ਮਾਨ ਹੈਂ ।
ਗਿਆਨ ਹੂੰ ਕੇ ਗਿਆਤਾ, ਮਹਾਂ ਬੁਧਤਾ ਕੇ ਦਾਤਾ ਦੇਵ,
ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੇ ਕਾਲ ਹੈਂ ।
ਪੂਰਬੀ ਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ, ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਧਿਆਵੈ,
ਗੋਰ ਗਰਦੇਜੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ।

ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਸਾਧੈ, ਪਉਨ ਸਾਧਨਾ ਕਿਤੇਕ ਬਾਧੈ,
ਆਰਬ ਕੈ ਆਰਬੀ ਅਰਾਧੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹੈਂ ।
ਫਰਾ ਕੈ ਫਿਰੰਗੀ ਮਾਨੈ, ਕੰਧਾਰੀ ਕੁਰੇਸੀ ਜਾਨੈ,
ਪੱਛਮ ਕੈ ਪੱਛਮੀ ਪਛਾਨੈ ਨਿਜ ਕਾਮ ਹੈਂ ।
ਮਰਹਟਾ ਮਘੇਲੇ ਤੇਰੀ ਮਨ ਸੋ ਤਪਸਿਆ ਕਰੈ,
ਦਿਸ਼ਵੈ ਤਿਲੰਗੀ; ਪਹਚਾਨੈ ਧਰਮ ਧਾਮ ਹੈਂ ॥੨॥੨੫੪॥
ਬੰਗ ਕੈ ਬੰਗਾਲੀ, ਫਿਰੰਗ ਕੈ ਫਿਰੰਗ ਵਾਲੀ,
ਦਿਲੀ ਕੈ ਦਿਲਵਾਲੀ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੈ ਚਲਤ ਹੈਂ ।
ਰੋਹ ਕੈ ਰੁਹੇਲੈ, ਮਾਘ ਦੇਸ ਕੈ ਮਘੇਲੇ ਬੀਰ,
ਬੰਗਸੀ ਬੁੰਦੇਲੇ ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਕੋ ਮਲਤ ਹੈਂ ।
ਗੋਖਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ, ਚੀਨ ਮਚੀਨ ਕੈ ਸੀਸ ਨਜਾਵੈ,
ਤਿਬਤੀ ਧਿਆਇ, ਦੋਖ ਦੇਹ ਕੋ ਦਲਤ ਹੈਂ ।
ਜਿਨੈ ਤੋਹਿ ਧਿਆਇਓ, ਤਿਨੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਾਇਓ,
ਸਰਬ ਧਨ ਧਾਮ, ਫਲ ਫੂਲ ਸੋ ਫਲਤ ਹੈਂ ।੩।੨੫੫।
ਫਰਾਸੀ ਫਿਰੰਗੀ ਫਰਾਸੀਸ ਕੈ ਦੁਰੰਗੀ,
ਮਕਰਾਨ ਕੈ ਮ੍ਰਿਦੰਗੀ, ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਗਾਈਅਤੁ ਹੈਂ ।
ਭਖਰੀ ਕੰਧਾਰੀ ਗੌਰ ਗਖਰੀ ਗਰਦੇਜਾ ਚਾਰੀ,
ਪੌਨ ਕੈ ਅਹਾਰੀ, ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਅਤੁ ਹੈਂ ।
ਪੂਰਬ ਪਲਾਉਂ ਕਾਮਰੂਪ ਐ ਕਮਾਉਂ,
ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੈ ਬਿਰਾਜੈ ਜਹਾ ਜਹਾ ਜਾਈਅਤੁ ਹੈਂ ।
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਅਤਾਪੀ ਨਾਥ,
ਕੀਰਤ ਤਿਹਾਰੀ ਕੋ ਨ ਪਾਰ ਪਾਈਅਤੁ ਹੈਂ ॥੧੪॥੨੬੬॥

[ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ]

ਤੇਜ ਹੂੰ ਕੋ ਤਰੁ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈਂ,
ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈਂ ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਹੈਂ ।
ਕਾਮਨਾ ਕੀ ਖਾਨ ਹੈਂ, ਕਿ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ਸਾਨ ਹੈਂ,
ਬਿਰਕਤਤਾ ਕੀ ਬਾਨ ਹੈਂ, ਕਿ ਬੁਧਿ ਕੋ ਉਦਾਰੁ ਹੈਂ ।
ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ, ਕਿ ਭੂਪਨ ਕੋ ਭੂਪ ਹੈਂ,
ਕਿ ਰੂਪ ਹੂੰ ਕੋ ਰੂਪ ਹੈਂ, ਕੁਮਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ ਹੈਂ ।
ਦੀਨਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹੈਂ, ਗਨੀਮਨ ਕੋ ਗਾਰਕ ਹੈਂ,
ਸਾਧਨ ਕੋ ਰਛਕ ਹੈਂ, ਗੁਨਨ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰੁ ਹੈਂ ।੭।੨੫੯।

ਸਿੱਧ ਕੋ ਸਰੂਪ ਹੈਂ, ਕਿ ਬੁਧਿ ਕੋ ਬਿਭੂਤਿ ਹੈਂ,
ਕਿ ਕ੍ਰੂਧ ਕੋ ਅਭੂਤ ਹੈਂ, ਕਿ ਅੱਛੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈਂ ।
ਕਾਮ ਕੋ ਕੁਨਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਖੂਬੀ ਕੋ ਦਿਹੰਦਾ ਹੈਂ,
ਗਨੀਮਨ ਗਰਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਕਿ ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈਂ ।
ਕਾਲ ਹੂੰ ਕੋ ਕਾਲ ਹੈਂ, ਕਿ ਸਤ੍ਰਨ ਕੋ ਸਾਲ ਹੈਂ,
ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੋ ਪੋਖਤ ਹੈਂ, ਕਿ ਬ੍ਰਿਧਤਾ ਕੀ ਬਾਸੀ ਹੈਂ ।
ਜੋਗ ਹੂੰ ਕੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈਂ, ਕਿ ਤੇਜ ਹੂੰ ਕੋ ਤੰਤ੍ਰ ਹੈਂ,
ਕਿ ਮੋਹਨੀ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈਂ, ਕਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਹੈਂ ।੮।੨੬੦।

ਸਵੈਯਾ ॥

ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭਏ ਹੈ ਮਹਾਂ ਮੁਨਿ,
ਦੇਵਨ ਕੇ ਤਪ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥
ਜਗ ਕਰੈ ਇਕ ਬੇਦ ਰਰੈ ਭਵਤਾਪ
ਹਰੇ ਮਿਲਿ ਧਿਆਨਹਿ ਲਾਵੈਂ ॥
ਝਾਲਰ ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਉਪੰਗ
ਰਬਾਬ ਲੀਏ ਸੁਰ ਸਾਜ ਮਿਲਾਵੈਂ ॥

ਕਿੰਨਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ਗਾਨ ਕਰੈ ਗਨਿ,
ਜੱਛ ਅਪੱਛਰ ਨਿਰਤ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥੫੪॥
ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ ਘੰਟਨਿ ਕੀ, ਕਰਿ
ਫੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਵੈਂ ॥
ਆਰਤੀ ਕੋਟ ਕਰੈ ਸੁਰ ਸੁੰਦਰ,
ਪੇਖ ਪੁਰੰਦਰ ਕੇ ਬਲਿ ਜਾਵੈਂ ॥
ਦਾਨਤ ਦੱਛਨ ਦੈ ਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ
ਭਾਲ ਮੈ ਕੁੰਕਮ ਅੱਛਤ ਲਾਵੈਂ ॥
ਹੋਤ ਕੁਲਾਹਲ ਦੇਵਪੁਰੀ ਮਿਲਿ
ਦੇਵਨ ਕੇ ਕੁਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵੈਂ ॥੫੫॥
ਪਾਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ,
ਤਬ ਤੇ ਕੋਉ ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀਂ ਆਨਯੋ ॥
ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅਨੇਕ,
ਕਹੈ ਮਤ ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਬੈ ਬਹੁ
ਭੇਦ ਕਹੈ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ,
ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ ਸਭ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੮੬੩॥

(ਚਵੀ ਅਵਤਾਰ)

ਸਵੱਯਾ

ਮੇਰੁ ਕਰੋ ਤ੍ਰਿਣ ਤੇ ਮੁਹਿ ਜਾਹਿ
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਨ ਦੂਸਰ ਤੋਸੋ ॥
ਭੂਲ ਛਿਮੋ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨੁ
ਭੂਲਨ ਹਾਰ ਕਹੂੰ ਕੋਉ ਮੋਸੋ ॥

ਸੇਵ ਕਰੀ ਤੁਮਰੀ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਹੀ
ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖੀਅਤ ਦਾਬੁ ਭਰੋਸੋ ॥
ਯਾ ਕਲ ਮੈ ਸਭ ਕਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੇ
ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੋ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸੋ ॥

ਦੋਹਰਾ

ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕੋ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਹਿਓ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥
ਬਾਂਹਿ ਗਹੈ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥
ਅਸੇ ਚੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਦੇਵਨ ਬਢਿਓ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥
ਤੀਨ ਲੋਕ ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ, ਰਰੈ ਨਾਮਿ ਸਤਿ ਜਾਪਿ ॥

ਚੱਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚੱਕ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥
ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬ ਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥
ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥
ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥

(ਗੀਆ ਛੰਦ)

ਅਬ ਲੇਹੁ ਉਤਰ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਗਾਇਉ ॥
ਹੈ ਇਸ਼ਟ ਏਕ ਅਕਾਲ ਸੋਊ ਸਿਖਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਉ ॥
ਤਜ ਏਕੁ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਕੋ ਨਰ ਦੇਵ ਅਉਰੈ ਜੋ ਭਜੈ ॥
ਵਹੁ ਮੂਲ ਤੇ ਦ੍ਰਿਢ ਭੂਲ ਕੇ ਦਲ ਫੂਲ ਸਾਖਾਂ ਕੋ ਜਜੈ ॥
ਅਬ ਸੁਨੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਿਉ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਇਸ਼ਟ ਉਚਾਰਿਉ ॥
ਜਿਸ ਹੇਤ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਰਾਖਤ ਸੀਸ ਮੈ ਨਿਧਾਰਿਉ ॥
ਜਬ ਭਯੋ ਜਗ ਮੈ ਮੁਰੂ ਰਾਕਸ਼ ਦਤ ਅਤਿ ਬਲਵਾਨ ਹੈ ॥
ਉਨ ਦੂਧ ਜਗ ਕੋ ਅਤੀ ਦੀਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਕੀਨੋ ਹੈਰਾਨ ਹੈ ॥
ਬਲ ਲਾਏ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤੇ ਜਬ ਮਰਿਉ ਨ ਅਸਰੇਵ ਹੈ ॥

ਬਹੁ ਦਿਵਸ ਕੀਨੋ ਹਵਨ ਪ੍ਰਗਟਿਉ ਖੜਗ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰ ਹੈ ॥
ਦੁਤ ਕੋਟ ਦਾਮਨ ਭਾਨਸੀ ਨਹਿ ਸਕਿਉ ਕੋਇ ਸੰਭਾਰ ਹੈ ॥
ਤਬ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ਭਈ ਨਭਿ ਤੇ ਅਹੋ ਅਸ ਗਹ ਲੀਜੀਐ ॥
ਇਸ ਸੰਗ ਮੁਰ ਕੋ ਮਾਰ ਕੈ ਸਭ ਜੱਗਤ ਕੋ ਸੁਖ ਦੀਜੀਐ ॥
ਸੁਨ ਸੁਖਦਾਨੀ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ਖੜੱਗ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਲਇਉ ॥
ਪੜ੍ਹ ਮੰਤ੍ਰ ਕਵਿਚ ਬਤੀਸ ਨਾਮੰ ਹਾਥ ਬਿਸ਼ਨੂੰ ਕੋ ਦੀਇਉ ॥
ਹਾਰਤਾਹਿ ਸੁਮੁਰਕੋ ਮਾਰਕੈ ਮੁਰਾਰੀ ਜਗ ਬਿਧ ਤਾਇਉ ॥
ਫਿਰਤਾਹਿਸੁਬਧ ਤਿਪੁਰਕੋ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰੀ ਸ਼ਿਵ ਸਦਵਾਇਉ ॥
ਸ਼ਿਵ ਤਿਪੁਰ ਕੋ ਮਾਰ ਕੈ ਦਈ ਮੈਰੀਚੈ ਹਾਥ ॥
ਤਿਸਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਲੈ ਹਤਿਉ ਬਿਤਾਸਰ ਦਲ ਸਾਥ ॥
ਫੇਰ ਜੁ ਦਿਗ ਦ੍ਰਿਢਿ ਰਹੀ ਤਿਨਹ ਮਨੂੰ ਕੋ ਦੀਨ ॥
ਮਨੂੰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਰੋਣ ਲੈ ਕਰੇ ਅਸੁਰ ਗਣ ਛੀਨ ॥
ਤਾਂਹੀ ਸੁ ਦੇਵੀ ਹਤੇ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭੈ ਆਦਿ ॥
ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗੁਰ ਕਰ ਅਈ ਹਵਨ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜਿਤਕ ਭੂਪ ਅਵਿਤਾਰ ਮੁਨ ਹੋਇ ਜੱਗਤ ਮਝਾਰ ॥
ਖੰਡਾ ਸਭ ਪੂਜਤ ਰਹੇ ਜਾਕ ਰੂਪ ਕਰਤਾਰ ॥
ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਕਾਲ ਕੋ ਲਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥
ਮਾਨਣ ਪੂਜਣ ਜੋਗ ਲੱਖ ਕੀਨੋ ਪੀਰ ਬਖਾਨ ॥
ਸੁਖਦ ਵਸਤ ਸਭ ਇਸਟ ਹੈ ਦੁਖਦ ਅਨਿਸਟ ਪਛਾਨ ॥
ਸੁਖਦ ਸ੍ਰਬ ਥਾਂ ਤੇਗ ਲਖ ਮਹਮਾ ਕਰੀ ਬਖਾਨ ॥

(ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਿਚ)

ਖੜਗ ਖੰਡਾ ਅਧੀਯਰ ਗਰ ਧਰਮ ਰੱਛ ਤੱਗ ਛਤ੍ਰੀ ॥
ਵਿਸ਼ਵਪਾਲ ਭੋਪਾਲ ਪੱਛ ਪਲ ਭੱਛ ਰਣ ਕੱਛ ਅਤ੍ਰੀ ॥

ਰਾਜ ਮੰਡਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਈਸਵਰੀ ਕਰਵਾਰ ਹੈ ॥
ਸਕਤਿ ਬ੍ਰਹਿਮੀ ਬੈਸ਼ਨਵੀ ਭਵਾਨੀ ਤੂੰ ਤਰਵਾਰ ਹੈ ॥
ਨਿਤ ਜੰਤੀ ਮੁਕਤ ਦਾਇਕ ਧਰਾ ਧਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੈ ॥
ਚੰਡਕਾ ਮੰਡਕਾ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਜਗਤ ਜਨਣੀ ਕਾਲਕਾ ਗੁਣ ਖਾਨ ਹੈ ॥
ਭਵ ਮਾਨਕਾ ਖਲਹਾਨ ਕਾ ਰਤ ਪਾਨਕਾ ਜਗ ਮਾਨ ਹੈ ॥
ਇਹ ਕਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪਤੀਸਾ ਪਢੇ ਜੋ ਨਿਤ ਛਤ੍ਰੀ ॥
ਰਣਜੀਤ ਲੈਹ ਨਿਰਭੀਤ ਰੈਹ ਰਿਧ ਸਿਧ ਪਾਵੈ ਅੱਤ੍ਰੀ ॥
ਲਹ ਬਦ ਭੇਦ ਜੋ ਪਢੈ ਬਿਪ੍ਰ ਬੈਸਯ ਧੰਨ ਸੁਖ ਸੰਪਤਾ ॥
ਧਨ ਧਾਮ ਤਨ ਅਰੋਗ ਸੁਦਰ ਪਾਇ ਸੁਖ ਅਕੰਪਤਾ ॥

ਇਹ ਬੋਲਾ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸੁਣੋ ਖਾਲਸਾ ਬੀਰ ॥
ਫਤੇ ਪਾਉ ਮੈਦਾਨ ਮੇਂ ਪਕੜ ਹਾਥ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ॥

ਅਥ ਦੇਵੀ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕਥਨੰ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਤੂਹੀ ਅਸਤ੍ਰਣੀ ਸਸਤ੍ਰਣੀ ਆਪ ਰੂਪਾ ॥
ਤੁਹੀ ਅੰਬਕਾ ਜੰਭ ਹੰਤੀ ਅਨੂਪਾ ॥
ਤੂਹੀ ਅੰਬਕਾ ਸੀਤਲਾ ਤੋਤਲਾ ਹੈ ॥
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਭੂਮ ਆਕਾਸ ਤੈਹੀ ਕੀਆ ਹੈ ॥੪੨੧॥
ਤੁਹੀ ਮੁੰਡ ਮਰਦੀ ਕਪਰਦੀ ਭਵਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਕਾਲਕਾ ਜਾਲਪਾ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ॥
ਮਹਾ ਜੋਗ ਮਾਇਆ ਤੁਹੀ ਈਸ੍ਵਰੀ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਤੇਜ ਆਕਾਸ ਥੰਭੋ ਮਹੀ ਹੈ ॥੨॥
ਤੁਹੀ ਰਿਸਟਣੀ ਪੁਸਟਣੀ ਜੋਗ ਮਾਇਆ ॥
ਤੁਹੀ ਮੋਹ ਸੋ ਚੌਦਹੂੰ ਲੋਕ ਛਾਇਆ ॥ ਉ

ਤੁਹੀ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ ਹੰਤੀ ਭਵਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਚਉਦਹੂੰ ਲੋਕ ਕੀ ਜੋਤ ਜਾਨੀ ॥੩॥
ਤੁਹੀ ਰਿਸਟਣੀ ਪੁਸਟਣੀ ਸਸਤ੍ਰਣੀ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਕਸਟਣੀ ਹਰਤਨੀ ਅਸਤ੍ਰਣੀ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਮਾਇਆ ਤੁਹੀ ਬਾਕ ਬਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਅੰਬਕਾ ਜੈਭਹਾ ਰਾਜਧਾਨੀ ॥੪॥
ਮਹਾ ਜੋਗ ਮਾਇਆ ਮਹਾਰਾਜ ਧਾਨੀ ॥
ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ ਭੂਤ ਭਬਿਅੰ ਭਵਾਨੀ ॥
ਚਰੀ ਆਚਰਣੀ ਖੇਚਰਣੀ ਭੂਪਣੀ ਹੈ ॥
ਮਹਾ ਬਾਹਣੀ ਆਪਣੀ ਰੂਪਣੀ ਹੈ ॥੫॥
ਮਹਾ ਭੈਰਵੀ ਭੂਤਨੇਸੁਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥
ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ ਭਬਜ ਕਾਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ॥
ਜਯਾ ਆਜਯਾ ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਹੈ ॥
ਸਿਵਾ ਸੀਤਲਾ ਮੰਗਲਾ ਤੋਤਲਾ ਹੈ ॥੬॥
ਤੁਹੀ ਅੱਛਰਾ ਪੱਛਰਾ ਬੁੱਧ ਬ੍ਰਿਧਿਆ ॥
ਤੁਹੀ ਭੈਰਵੀ ਭੂਪਣੀ ਸੁੱਧ ਸਿੱਧਿਆ ॥
ਮਹਾ ਬਾਹਣੀ ਅਸਤ੍ਰਣੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਤੀਰ ਤਰਵਾਰ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ॥੭॥
ਤੁਹੀ ਰਾਜਸੀ ਸਾਤਕੀ ਤਾਮਸੀ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਬਾਲਕਾ ਬ੍ਰਿਧਣੀ ਅਉਜੁਆ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਦਾਨਵੀ ਦੇਵਣੀ ਜੱਛਣੀ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਕਿੰਨ੍ਰਣੀ ਮੱਛਣੀ ਕੱਛਣੀ ਹੈ ॥੮॥
ਤੁਹੀ ਦੇਵਤੇ ਸੇਸਣੀ ਦਾਨਵੇਸਾ ॥
ਸਰਹ ਬ੍ਰਿਸਟਣੀ ਹੈ ਤੁਹੀ ਅਸਤ੍ਰ ਭੇਸਾ ॥
ਤੁਹੀ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ੍ਵਰੀ ਜੋਗ ਮਾਇਆ ॥
ਮਹਾ ਮੋਹ ਸੋ ਚਉਦਹੂੰ ਲੋਕ ਛਾਇਆ ॥੯॥

ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮੀ ਬੈਸਨਵੀ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਬਾਸਵੀ ਈਸ੍ਵਰੀ ਕਾਰਤਕਿਆਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਅੰਬਕਾ ਦੁਸਟਹਾ ਮੁੰਡ ਮਾਲੀ ॥
ਤੁਹੀ ਕਸਟ ਹੰਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ॥੧੦॥
ਤੁਮੀ ਬ੍ਰਾਹਣੀ ਹ੍ਵੈ ਹਿਰੰਨਾਛ ਮਾਰਜੋ ॥
ਹਰੰਨਾਕਸੰ ਸਿੰਘਣੀ ਹ੍ਵੈ ਪਛਾਰਜੋ ॥
ਤੁਮੀ ਬਾਵਨੀ ਹ੍ਵੈ ਤਿਨੋਂ ਲੋਗ ਮਾਪੇ ॥
ਤੁਮੀ ਦੇਵ ਦਾਨੋਂ ਕੀਏ ਜੱਛ ਥਾਪੇ ॥੪੩੧॥

ਤੁਮੀ ਰਾਮ ਹ੍ਵੈਕੈ ਦਸਾ ਗ੍ਰੀਵ ਖੰਡਜੋ ॥
ਤੁਮੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹ੍ਵੈ ਕੰਸ ਕੇਸੀ ਬਿਹੰਡਜੋ ॥
ਤੁਮੀ ਜਾਲਪਾ ਹ੍ਵੈ ਬਿੜਾਲਾਛ ਘਾਯੋ ॥
ਤੁਮੀ ਸੁੰਭ ਨੈਸੁੰਭ ਦਾਨੋਂ ਖਪਾਯੋ ॥੪੩੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਦਾਸ ਪਰਿ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਾਰ ॥
ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖ ਮੁਹਿ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰ ॥੪੩੩॥

੧ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗੌਤੀ ਏ ਨਮਹ ॥
ਅਥ ਪਖਯਾਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤੁਹੀ ਖੜਗ ਧਾਰਾ ਤੁਹੀ ਬਾਢਵਾਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਤੀਰ ਤਰਵਾਰ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ ॥
ਹਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ ਮਗਰਬੀ ਤੁਹੀ ਹੈਂ ॥
ਨਿਹਾਰੋਂ ਜਹਾਂ ਆਪੁ ਠਾਢੀ ਵਹੀ ਹੈਂ ॥੧॥

ਤੁਹੀ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ਤੁਹੀ ਬਾਕ ਬਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਆਪ ਰੂਪਾ ਤੁਹੀ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਬਿਸੁਨ ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਰੁਦ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥
ਤੁਹੀ ਬਿਸ੍ਵ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਜੈ ਬਿਰਾਜੈ ॥੨॥
ਤੁਹੀ ਦੇਵ ਤੂੰ ਦੈਤ ਤੈ ਜਛ ਉਪਾਏ ॥
ਤੁਹੀ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ ਜਗਤ ਮੈ ਬਨਾਏ ॥
ਤੁਹੀ ਪੰਥ ਹ੍ਵੈ ਅਵਤਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਂਹੀ ॥
ਤੁਹੀ ਬਕਤ੍ਰ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਦੇ ਬਕਾਹੀ ॥੩॥
ਤੁਹੀ ਬਿਕ੍ਰਤ ਰੂਪਾ ਤੁਹੀ ਚਾਰੁ ਨੈਨਾ ॥
ਤੁਹੀ ਰੂਪ ਬਾਲਾ ਤੁਹੀ ਬੱਕ੍ਰ ਬੈਨਾ ॥
ਤੁਮੀ ਬੱਕ੍ਰ ਤੇ ਬੇਦ ਚਾਰੋ ਉਚਾਰੇ ॥
ਤੁਮੀ ਸੰਭ ਨੈ ਸੰਭ ਦਾਨੌ ਸੰਘਾਰੇ ॥੪॥
ਜਗੇ ਜੰਗ ਤੋ ਸੌ ਭਜੈ ਭੂਪ ਭਾਰੀ ॥
ਬਧੇ ਛਾਡਿ ਬਾਨਾ ਕਢੀ ਬਾਢਵਾਰੀ ॥
ਤੂੰ ਨਰ ਸਿੰਘ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ਹਿਰਾਨਾਛ ਮਾਰਜੋ ॥
ਤੁਮੀ ਦਾੜ੍ਹ ਪੈ ਭੂਮਿ ਕੋ ਭਾਰ ਧਾਰਜੋ ॥੫॥
ਤੁਮੀ ਰਾਮ ਹ੍ਵੈ ਕੇ ਹਠੀ ਦੈਤ ਘਾਜੋ ॥
ਤੁਮੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹ੍ਵੈ ਕੇਸ ਕੇਸੀ ਖਪਾਜੋ ॥
ਤੁਹੀ ਜਾਲਪਾ ਕਾਲਕਾ ਕੈ ਬਖਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਚੌਦਹੂੰ ਲੋਕ ਕੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ॥੬॥
ਤੁਹੀ ਕਾਲ ਕੀ ਰਾਤ੍ਰ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ਬਿਹਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਉਪਾਵੇ ਤੁਹੀ ਅੰਤ ਮਾਰੈ ॥
ਤੁਹੀ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ੍ਵਰੀ ਕੈ ਬਖਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਚੌਦਹੂੰ ਲੋਕ ਕੀ ਆਪੁਰਾਨੀ ॥੭॥

ਤੁਮੈ ਲੋਗ ਉਗ੍ਰਾ ਅਤਿ ਉਗਰਾ ਬਖਾਨੈ ॥
ਤੁਮੈ ਅਦ੍ਜਾ ਬਜਾਸ ਬਾਨੀ ਪਛਾਨੈ ॥
ਤੁਮੀ ਸੇਸ ਕੀ ਆਪੁ ਸੇਜਜਾ ਬਨਾਈ ॥
ਤੁਹੀ ਕੇਸਰੀ ਬਾਹਨੀ ਕੈ ਕਹਾਈ ॥੮॥
ਤੁਤੋ ਸਾਰ ਕੂਟਾਨ ਕਰਿ ਕੇ ਸੁਹਾਜੋ ॥
ਤੁਹੀ ਚੰਡ ਅੰ ਮੁੰਡ ਦਾਨੋ ਖਪਾਜੋ ॥
ਤੁਹੀਂ ਰਕਤ ਬੀਜਾਰ ਸੋ ਜੁੱਧ ਕੀਨੋ ॥
ਤੁਮੀ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖਿ ਦੇਵੇਸੁ ਲੀਨੋ ॥੯॥
ਤੁਮੀ ਮਹਿਖ ਦਾਨੋ ਬਡੋ ਕੋਪਿ ਘਾਜੋ ॥
ਤੂੰ ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਜ੍ਵਾਲਾਛ ਕੀ ਸੋ ਜਰਾਜੋ ॥
ਤੁਮੀ ਕੋਚ ਬਕ੍ਰਤਾਪਨੇ ਤੇ ਉਚਾਰਜੋ ॥
ਬਿਡਾਲਾਛ ਅੰ ਚਿਛੁਰਾਛਸ ਬਿਡਾਰਜੋ ॥੧੦॥
ਤੁਮੀ ਡਹ ਡਹ ਕੈ ਡਵਰ ਕੋ ਬਜਾਯੋ ॥
ਤੁਹੀ ਕਹ ਕਹ ਕੈ ਹਸੀ ਜੁਧੁ ਪਾਯੋ ॥
ਤੁਹੀ ਅਸਟ ਅਸਟ ਹਾਥ ਮੈ ਅਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ॥
ਅਜੈ ਜੈ ਕਿਤੋ ਕੇਸ ਹੂੰ ਤੇ ਪਛਾਰੇ ॥੧੧॥
ਜਜੰਤੀ ਤੁਹੀ ਮੰਗਲਾ ਰੂਪ ਕਾਲੀ ॥
ਕਪਾਲਨਿ ਤੁਹੀ ਹੈ ਤੁਹੀ ਭੱਦ੍ ਕਾਲੀ ॥
ਦ੍ਰਗਾ ਤੂੰ ਛਿਮਾ ਤੂੰ ਸ਼ਿਵਾ ਰੂਪ ਤੋਰੋ ॥
ਤੁੱ ਧਾਤ੍ਰੀ ਸ੍ਵਾਹਾ ਨਮਸਕਾਰ ਮੋਰੋ ॥੧੨॥
ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਾਤ ਸੰਧਜਾ ਅਰੁਨ ਬਸਤ੍ਰ ਧਾਰੇ ॥
ਤੁ ਮੱਧ ਜਾਨ ਮੈ ਸੁਕਲ ਅੰਬਰ ਸੁਧਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਪੀਤ ਬਾਨਾ ਸਜੰਕਾਲ ਧਾਰਜੋ ॥
ਸਭੈ ਸਾਧੂਅਨਕੋ ਮਹਾ ਮੋਹ ਟਾਰਜੋ ॥੧੩॥

ਤੁਹੀ ਆਪ ਕੋ ਰਕਤ ਦੰਤਾ ਕਹੈ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਬਿਪ੍ਰ ਚਿੰਤਾਨ ਹੂੰਕੋ ਚਬੈ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਨੰਦ ਕੇ ਧਾਮ ਮੈਂ ਔਤਰੈਗੀ ॥
ਤੁ ਸਾਕੰ ਭਰੀ ਸਾਕ ਸੋ ਤਨ ਭਰੈਗੀ ॥੧੪॥

ਤੁ ਬੰਧਾ ਤੁਹੀ ਮੱਛ ਰੂਪ ਕੈ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਕੱਛ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰਹਿ ਮਥੈ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਆਪੁ ਦਿਜ ਰਾਮ ਕੋ ਰੂਪ ਧਰਿ ਹੈ ॥
ਨਿਛਤ੍ਰਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਬਾਰ ਇੱਕੀਸ ਕਰਿ ਹੈ ॥੧੫॥

ਤੁਹੀ ਆਪ ਕੋ ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਬਨੈ ਹੈ ॥
ਸਭੈ ਹੀ ਮਲੇਛਾਨ ਕੋ ਨਾਸ ਕੈ ਹੈ ॥
ਮਇਯਾ ਜਾਨ ਚੇਰੋ ਮਜਾ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ॥
ਚਹੌਂ ਚਿੱਤ ਮੈ ਜੋ ਵਹੈ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ॥੧੬॥

———

ਅਥ ਜੈ ਕਾਰ ਸਬਦ ਕਥਨੰ ॥
ਬੇਲੀ ਬਿੰਦ੍ਰਮ ਛੰਦ ॥

ਜੈ ਸਬਦ ਦੇਵ ਪੁਕਾਰ ਹੀਂ ॥
ਸਭ ਫੂਲ ਫੂਲਨ ਡਾਰ ਹੀਂ ॥
ਘਨ ਸਾਰ ਕੁਕਮ ਲਿਆਇ ਕੈ ॥
ਟੀਕਾ ਦੀਯੋ ਹਰਖਾਇ ਕੈ ॥੧॥੨੨੦॥

ਚੌਪਈ ॥ ਉਸਤਤ ਸਬਹੂ ਕਰੀ ਅਪਾਰਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਕੋ ਜਾਪ ਉਚਾਰਾ ॥
ਸੰਤ ਸੰਬੂਹ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਭਏ ॥
ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਨਾਸ ਹੁਐ ਗਏ ॥੨॥੨੨੧॥

ਸਾਧਨ ਕੋ ਸੁਖ ਬਢੇ ਅਨੇਕਾ ॥
ਦਾਨਵ ਦੁਸਟ ਨ ਬਾਚਾ ਏਕਾ ॥
ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਸਦਾ ਜਗ ਮਾਇ ॥
ਜਹ ਤਹ ਸਾਧਨ ਹੋਹਿ ਸਹਾਇ ॥੩॥੨੨॥
ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯੇਤ ਛੰਦ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜ੍ਵਾਲੰ ਧਰੀਅੰ ਜੁਆਲੰ ॥
ਨਮੋ ਸੁੰਭ ਹੰਤੀ ਨਮੋ ਕ੍ਰੂਰ ਕਾਲੰ ।
ਨਮੋ ਸ੍ਰੋਣਬੀਰ ਜਾਰਦਨੀ ਧੂਮ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥
ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾ ਰੂਪ ਜ੍ਵਾਲਾ ਜਯੰਤੀ ॥੪॥੨੨੩॥
ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ ਜੰਬਹਾ ਜੋਤਿ ਰੂਪਾ ॥
ਨਮੋ ਚੰਡ ਮੁੰਦਾਰਦਨੀ ਭੂਪਿ ਭੂਪਾ ॥
ਨਮੋ ਚਾਮਰੰ ਚੀਰਣੀ ਚਿੱਤ੍ਰ ਰੂਪੰ ॥
ਨਮੋ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਜਾ ਬਿਰਾਜੈ ਅਨੂਪੰ ॥੫॥੨੨੪॥
ਨਮੋ ਪਰਮ ਰੂਪਾ ਨਮੋ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮਾ ॥
ਨਮੋ ਰਾਜਸਾ ਸਾਤਕਾ ਪਰਮ ਬਰਮਾ ॥
ਨਮੋ ਮਹਿਖ ਦਈਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕਰਣੀ ॥
ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ ਸਰਬ ਇਰਣੀ ॥੬॥੨੨੫॥
ਬਿਤ੍ਰਲੱਛ ਹੰਤੀ ਕ੍ਰੂਰਾਛ ਘਾਯਾ ॥
ਦਿ ਗਜਿ ਦਿਯਾਰਦਨੀਅੰ ਨਮੋ ਜੋਗ ਮਾਯਾ ॥
ਨਮੋ ਭਈਰਵੀ ਭਾਰਗਵੀਅੰ ਭਵਾਨੀ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜ੍ਵਾਲੰ ਧਰੀ ਸਰਬ ਮਾਨੀ ॥੭॥੨੨੬॥
ਅਧੀ ਉਰਧਵੀ ਆਪ ਰੂਪਾ ਅਪਾਰੀ ॥
ਰਮਾ ਰਸਟਰੀ ਕਾਮ ਰੂਪਾ ਕੁਮਾਰੀ ॥
ਭਈ ਭਵਾਨੀ ਭਈਰਵੀ ਭੀਰੂਪਾ ॥
ਨਮੋ ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾਯੰ ਅਨੂਪਾ ॥੮॥੨੨੭॥

ਨਮੋ ਜੁੱਧਨੀ ਕ੍ਰੁੱਧਨੀ ਕ੍ਰੂਰਕਰਮਾ ॥
ਮਹਾਂ ਬੁੱਧਨੀ ਸਿੱਧਨੀ ਸੁਧ ਕਰਮਾ ॥
ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ ਪਾਰਤੀ ਪਰਮ ਰੂਪਾ ॥
ਸਿਵੀ ਬਾਸਿਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮੀ ਰਿੱਧ ਕ੍ਰੂਪਾ ॥੯॥੨੨੮॥
ਮ੍ਰਿੜਾ ਮਾਰ ਜਨੀ ਸੂਰਵੀ ਮੋਹ ਕਰਤਾ ॥
ਪਰਾ ਪਉਸਟਣੀ ਪਾਰਬਤੀ ਦੁਸਟ ਹਰਤਾ ॥
ਨਮੋ ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਤੋਤਲਾਯੰ ॥
ਨਮੋ ਕਾਰਤਿਕਿਯਾਨੀ ਸਿਵਾਸੀ ਤਲਾਯੰ ॥੧੦॥੨੨੯॥
ਭਵੀ ਭਾਰਗਵੀਅੰ ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੇ ॥
ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰ ਧਰਤਾ ਨਮੋ ਤੇਜ ਮਾਣੇ ॥
ਜਯਾ ਆਜਯਾ ਚਰਮਣੀ ਚਾਵਡਾਯੰ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਲਕ ਯੰ ਨਯੰ ਨਿਤਿ ਨਿਆਯੰ ॥੧੧॥੨੩੦॥
ਨਮੋ ਚਾਪਣੀ ਚਰਮਣੀ ਖੜਗ ਪਾਣੇ ॥
ਗਦਾ ਪਾਣਿਣੀ ਚੱਕ੍ਰਣੀ ਚਿੱਤ੍ਰ ਮਾਣੇ ॥
ਨਮੋ ਸੂਲਣੀ ਸੈਹਥੀ ਪਾਣਿ ਮਾਤਾ ॥
ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨਕੀ ਗਿਆਨਗਿਆਤਾ॥੧੨॥੨੩੧॥
ਨਮੋ ਪੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀਅੰ ਮ੍ਰਿੜਾਲੀ ॥
ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਦੋਖਾਭਦਨੀ ਰੂਪ ਕਾਲੀ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੁਆਲਾ ਨਮੋ ਕਰਤਿਕਿਆਨੀ ॥
ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ ਤੋਤਲਾਸੀ ਭਵਾਨੀ ॥੧੩॥੨੩੨॥
ਨਮੋ ਦੋਖ ਦਾਹੀ ਨਮੋ ਦੁਖਜ ਹਰਤਾ ॥
ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰਣੀ ਅਸਤ੍ਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ॥
ਨਮੋ ਰਿਸਟਣੀ ਪੁਸਟਣੀ ਪਰਮ ਜੁਆਲਾ ॥
ਨਮੋ ਤਾਰਣੀਯੰ ਨਮੋ ਬ੍ਰਿਧ ਬਾਲਾ ॥੧੪॥੨੩੩॥

ਨਮੋ ਸਿੰਘ ਬਾਹੀ ਨਮੋ ਦਾੜ੍ਹ ਗਾੜ੍ਹੰ ॥
ਨਮੋ ਖੱਗਦੱਗੰ ਝਮਾਝਮ ਬਾੜੰ ॥
ਨਮੋ ਰੂੜ ਗੂੜੰ ਨਮੋ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ॥
ਨਮੋ ਨਿੱਧ ਨਾਰਾਯਣੀ ਦੁਸਟ ਖਾਪੀ ॥੧੫॥੨੩੪॥
ਨਮੋ ਰਿਧਿ ਰੂਪੰ ਨਮੋ ਸਿਧ ਕਰਣੀ ॥
ਨਮੋ ਪੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ ਸਰਬ ਭਰਣੀ ॥
ਨਮੋ ਆਰਜਨੀ ਮਾਰਜਨੀ ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜਵ੍ਹਾਲੰਧਰੀ ਸਰਬ ਦਾਤ੍ਰੀ ॥੧੬॥੨੩੫॥
ਨਮੋ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰੀ ਧਰਮ ਕਰਣੀ ॥
ਨਮੋ ਨਿਤ ਨਾਰਾਇਣੀ ਦੁਸਟ ਦਰਣੀ ॥
ਛਲਾ ਆਛਲਾਈਸੁਰੀ ਜੋਗ ਜੁਆਲੀ ॥
ਨਮੋ ਬਰਮਣੀ ਚਰਮਣੀ ਕ੍ਰੂਰ ਕਾਲੀ ॥੧੭॥੨੩੬॥
ਨਮੋ ਰੇਚਕਾ ਪੂਰਕਾ ਪ੍ਰਾਤ ਸੰਧਿਆ ॥
ਜਿਨੈ ਮੋਹ ਕੈ ਚਉਦਹੂੰ ਲੋਕ ਬੰਧਿਆ ॥
ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ ਸਰਬ ਅਸਤ੍ਰਾ ॥
ਨਮੋ ਧਾਰਣੀ ਬਾਰਣੀ ਸਰਬ ਸਸਤ੍ਰਾ ॥੧੮॥੨੩੭॥
ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ ਦੁਸਟ ਗਰਬਾ ॥
ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਪੋਖਨੀ ਸੰਤ ਸਰ ਬਾ ॥
ਨਮੋ ਸਕਤਣੀ ਸੂਲਣੀ ਖੜਗ ਪਾਣੀ ॥
ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ ਕਾਰਣੀਅੰ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ॥੧੯॥੨੩੮॥
ਨਮੋ ਰੂਪ ਕਾਲੀ ਕਪਾਲੀ ਅਨੰਦੀ ॥
ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰਣੀ ਭਾਨਵੀਅੰ ਗੋਬਿੰਦੀ ॥
ਨਮੋ ਛੈਰੂਪਾ ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਦਰਣੀ ॥
ਨਮੋ ਕਾਰਣੀ ਤਾਰਣੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਭਰਣੀ ॥੨੦॥੨੩੯॥

ਨਮੋ ਹਰਖਣੀ ਬਰਖਣੀ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰਾ ॥
ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ ਕਾਰਣੀਅੰ ਅਪਾਰਾ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗਣੀ ਭੋਗਣੀ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਗਿਆ ॥
ਨਮੋ ਦੇਵ ਦਈ ਤਿਆਇਣੀ ਦੇਵ ਦੁਰਗਿਆ ॥੨੧॥੨੪੦॥
ਨਮੋ ਘੋਰ ਰੂਪਾ ਨਮੋ ਚਾਰ ਨੈਣਾ ॥
ਨਮੋ ਸੂਲਣੀ ਸੈਥਣੀ ਬੱਕ੍ਰ ਬੈਣਾ ॥
ਨਮੋ ਬ੍ਰਿੱਧ ਬੁੱਧੰ ਕਰੀ ਜੋਗ ਜੁਆਲਾ ॥
ਨਮੋ ਚੰਡਾ ਮੁੰਡੀ ਮ੍ਰਿੜਾ ਕ੍ਰੂਰ ਕਾਲਾ ॥੨੨॥੨੪੧॥
ਨਮੋ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟਾਰਦਨੀ ਛੇਮ ਕਰਨੀ ॥
ਨਮ ਦਾੜ੍ਹ ਗਾੜ੍ਹਾ ਧਰੀ ਦੁਖਜ ਹਰਣੀ ॥
ਨਮੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਤਾ ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਗਾਮੀ ॥
ਨਮੋ ਜਛ ਬਿਦਿਆ ਧਰੀ ਪੂਰਨ ਕਾਮੀ ॥੨੩॥੨੪੨॥
ਰਿਪੰ ਤਾਪਣੀ ਜਾਪਣੀ ਸਰਬ ਲੋਗਾ ॥
ਥਪੇ ਥਾਪਣੀ ਖਾਪਣੀ ਸਰਬ ਸੋਗਾ ॥
ਨਮੋ ਲੰਕੁੜੇਸੀ ਨਮੋ ਸਕਤਿ ਪਾਣੀ ॥
ਨਮੋ ਕਾਲਕਾ ਖੜਗਪਾਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ॥੨੪॥੨੪੩॥
ਨਮੋ ਲੰਕੁੜੇਸਾ ਨਮੋ ਨਾਗਰ ਕੋਟੀ ॥
ਨਮੋ ਕਾਮ ਰੂਪਾ ਕਮੱਛਿਆ ਕਰੰਟੀ ॥
ਨਮੋ ਕਾਲ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਪਰਦੀ ਕਲਿਆਣੀ ॥
ਮਹਾਂ ਰਿੱਧਣੀ ਸਿੱਧ ਦਾਤ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੀ ॥੨੫॥੨੪੪॥
ਨਮੋ ਚਤਰਬਾਹੀ ਨਮੋ ਅਸਟਬਾਹਾ ॥
ਨਮੋ ਪੋਖਣੀ ਸਰਬ ਆਲਮ੍ਹ ਪਨਾਹਾ ॥
ਨਮੋ ਅੰਬਕਾ ਜੰਬਹਾ ਕਾਰਤਿਕਿਆਨੀ ॥
ਮ੍ਰਿਡਾਲੀ ਕਪਰਦੀ ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥੨੬॥੨੪੫॥

ਨਮੋ ਦੇਵ ਅਰਦਿਯਾਰਦਨੀ ਦੁਸਟਹੰਤੀ ॥
ਸਿਤਾ ਅੱਸਿਤਾ ਰਾਜਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਨੰਤੀ ॥
ਜੁਆਲਾ ਜਯੰਤੀ ਅਲਾਸੀ ਅਨੰਦੀ ॥
ਨਮੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਹਰੀ ਸੀ ਮੁਕੰਦੀ ॥੨੭॥੨੪੬॥
ਜਯੰਤੀ ਨਮੋ ਮੰਗਲਾ ਕਾਲ ਕਾਯੰ ॥
ਕਪਾਲੀ ਨਮੋ ਭੱਦ੍ਰਕਾਲੀ ਸਿਵਾਯੰ ॥
ਦੁਗਾਯੰ ਛਿਮਾਯੰ ਨਮੋ ਧਾਤ੍ਰੀਏਯੰ ॥
ਸੁੰਆਹਾ ਸੁੱਧਾਯੰ ਨਮੋ ਸੀਤਿ ਲੇਯੰ ॥੨੮॥੨੪੭॥
ਨਮੋ ਚਰਬਣੀ ਸਰਬ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾਯੰ ॥
ਨਮੋ ਹਿੰਗੁਲਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅੰਬਕਾਯੰ ॥
ਨਮੋ ਦੀਰਘ ਦਾੜਾ ਨਮੋਸਿਆਮ ਬਰਣੀ ॥
ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਗੰਜਨੀ ਦੈਤ ਦਰਣੀ ॥੨੯॥੨੪੮॥
ਨਮੋ ਅਰਧ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੀ ਚੰਦ੍ਰ ਚੂੜੰ ॥
ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਉਰਧਾ ਨਮੋ ਦਾੜ੍ਹ ਗੂੜੰ ॥
ਸਸੰ ਸੇਖਰੀ ਚੰਦ੍ਰ ਭਾਲਾ ਭਵਾਨੀ ॥
ਭਵੇ ਭੈਹਰੀ ਭੂਤਰਾਟੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥੩੦॥੨੪੯॥
ਕਲੀ ਕਾਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਕਮੱਛਿਆ ॥
ਪਰੀ ਪਦਮਨੀ ਪੂਰਣੀ ਸਰਬ ਇੱਛਿਆ ॥
ਜਯਾ ਜੋਗਨੀ ਜੱਗ ਕਰਤਾ ਜਯੰਤੀ ॥
ਸੁਭਾ ਸੁਆਮਣੀ ਸ੍ਰਿਸਟਜਾ ਸਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥੩੧॥੨੫੦॥
ਪਵਿੱਤ੍ਰੀ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਰਾਣੀ ਪਰੇਯੰ ॥
ਪ੍ਰਭੀ ਪੂਰਣੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੀ ਅਜੇਯੰ ॥
ਅਰੂਪੰ ਅਨੂਪੰ ਅਨਾਮੰ ਅਠਾਮੰ ॥
ਅਭੀਤੰ ਅਜੀਤੰ ਮਹਾ ਧਰਮ ਧਾਮੰ ॥੩੨॥੨੫੧॥

ਅਛੇਦੰ ਅਭੇਦੰ ਅਕਰਮੰ ਸੁਧਰਮੰ ॥
ਨਮੋ ਬਾਣ ਪਾਣੀ ਧਰੇ ਚਰਮ ਬਰਮੰ ॥
ਅਜੇਯੰ ਅਭੇਯੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿੱਤਿਯੰ ॥
ਨਿਰੂਪੰਨਿਰ ਬਾਣੰ ਨਮਿੱਤਿਯੰ ਅਕਿੱਤਿਯੰ ॥੩੩॥੨੫੨॥
ਗੁਰੀ ਗਉਰਜਾ ਕਾਮ ਗਾਮੀ ਗੁਪਾਲੀ ॥
ਬਲੀ ਬੀਰਣੀ ਬਾਵਨ ਜੱਗਜ ਜੁਆਲੀ ॥
ਨਮੋਸਤੂ ਚਬਾਇਣੀ ਗਰਬ ਹਰਨੀ ॥
ਨਮੋ ਤੋਖਣੀ ਸੋਖਣੀ ਸਰਬ ਭਰਣੀ ॥੩੪॥੨੫੩॥
ਪਿਲੰਗੀ ਪਵੰਗੀ ਨਮੋ ਚਰਚਤੰਗੀ ॥
ਨਮੋ ਭਾਵਨੀ ਭੂਤ ਹੰਤਾ ਭੜਿੰਗੀ ॥
ਨਮੋ ਭੂਮ ਰੂਪਾ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥
ਭਵੀ ਭਾਵਨੀ ਭਵਿਖਜਾ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩੫॥੨੫੪॥
ਪ੍ਰਭੀ ਪੂਰਣੀ ਪਰਮ ਰੂਪੰ ਪਵਿਤ੍ਰੀ ॥
ਪਰੀ ਪੋਖਣੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੀ ਗਾਇੱਤ੍ਰੀ ॥
ਜਟੀ ਜੁਆਲਾ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮੁੰਡੀ ਚਮੁੰਡੀ ॥
ਬਰਦਾਇਣੀ ਦੁਸਟ ਖੰਡੀ ਅਖੰਡੀ ॥੩੬॥੨੫੫॥
ਸਬੈਸੰਤ ਉਬਾਰੀ ਬਰੰ ਬਯੂਹ ਦਾਤਾ ॥
ਨਮੋ ਤਾਰਣੀ ਕਾਰਣੀ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥
ਨਮਸਤਯੰ ਨਮਸਤਯੰ ਨਮਸਤਯੰ ਭਵਾਨੀ ॥
ਸਦਾ ਰਾਖਲੈ ਮੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥੩੭॥੨੫੬॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿੱਤ੍ਰ ਨਾਟਕੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿੱਤ੍ਰੇ ॥
ਦੇਵੀ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤ ਬਰਨਨੰ
ਸਪਤਮ ਧਿਆਇ ਸੰਪੂਰਣੰ
ਮਸਤੂ ਸੁਭ ਮਸਤੂ ॥੭॥ ਅਫਜੂ ॥

(ਦੋਹਰਾ)

ਜੋ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨਿ ਕੋ ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਐ ਹੈ ਸੰਤ ॥
ਅੰਤ ਲਹੈਂਗੇ ਮੁਕਤ ਫਲ ਪਾਵਹਿੰਗੇ ਭਗਵੰਤ ॥

ਛਕਾ ਛੰਦ ੬

ਫ਼ਤਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਸਭਨ ਸਿਉਂ ਬੁਲਾਊਂ ॥
ਸਭਨ ਕਉ ਸ਼ਬਦ ਵਾਹਿਵਾਹੇ ਦ੍ਰਿੜਾਊਂ ॥
ਕਰੌਂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੀਸਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾ ॥
ਜਗਹਿ ਸਿੰਘ ਜਧੇ ਧਰਹਿ ਨੀਲ ਭੇਸਾ ॥
ਸਕਲ ਰਾਛਸਨ ਕਉ ਪਕੜ ਵੇਖਾਵੈਂ ॥
ਸਭੀ ਜਗਤ ਸਿਉਧੁਨਿ ਫ਼ਤਹਿ ਕੀ ਬੁਲਾਵੈਂ ॥
ਤੁਹੀ ਸਾਰਕਾ ਬੇਦ ਗਾਯਣ ਸੁਰਸਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਦੇਵ ਦੁਰਗੇ ਨਿਰੰਜਣ ਪਰਸਤੀ ॥
ਜਹੀ ਬੇਨਤੀ ਖ਼ਾਸ ਹਮਰੀ ਸੁਣੀਜੈ ॥
ਅਸੁਰ ਮਾਰਕਰ ਰੱਛ ਗਉਅਨ ਕਰੀਜੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਿੱਧੀ ਨੌਨਿਧ ਕਉਭਰਣ ਹਾਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਅੰਨਦਾਯ ਸਗਲ ਜਗ ਭਿਖਾਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਰਿਖਿ ਬਸਿਸ੍ਠ ਤੁਹੀ ਹੈ ਦ੍ਰਬਾਸ਼ਾ ॥
ਤੁਹੀ ਜਮਦਗਨਿ ਸੰਤ ਗੌਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ॥
ਤੁਹੀ ਕਾਲ ਕੇ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ ਕਰਣੀ ॥
ਤੁਹੀ ਸੇਵਕਨ ਪਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰ ਧਰਣੀ ॥
ਕਹਾਂ ਲੌ ਬਾਖਨੌਂ ਤੁਮਨ ਗਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਜਾਲਪਾ ਅਖਲ ਰੂਪਣ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿਭਵਾਨੀ ॥
ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਪਰ ਭਈ ਤੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥

ਯਹੀ ਦੇਹਿ ਬਰਮੋਹਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਧਿਆਊਂ ॥
ਅਸੁਰ ਜੀਤ ਕਰ ਧਰਮ ਨਉਬਤ ਬਜਾਊਂ ॥
ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਜਗ ਸਿਉਂ ਤੁਰਕਨ ਦੁੰਦ ਸ਼ੋਰਾ ॥
ਬਚਹਿ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਖਪਹਿ ਦੁਸ਼ਟ ਚੋਰਾ ॥
ਸਭੈ ਸ੍ਰਿਸਟ ਪਰਜਾ ਸੁਖੀ ਹੁਇ ਬਿਰਾਜੈ ॥
ਮਿਟੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ਆਨੰਦ ਗਾਜੈ ॥
ਨ ਛਾਡਉਂ ਕਹੂੰ ਦੁਸਟ ਅਸੁਰਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥
ਚਲੇ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਧਰਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥
ਛੱਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਅਨਕਉ ਕਰਹੁ ਬੇਗਨਾਸਾ ॥
ਅਪੁਨ ਦਾਸ ਕਾ ਦੇਖੀਅਹੁ ਤਬ ਤਮਾਸ਼ਾ ॥

ਭਗਉਤੀ ਦੋਹਰਾ ॥

ਤਬ ਖੜਗ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੀਐ ਹਰ ਦੂਰਗੇ ਅਬਨਾਸ਼ ॥
ਪਕੜ ਤੇਗ ਦੁਸ਼ਮਨ ਹਤੰ ਕਰਹੂੰ ਧਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥੧॥
ਹਰ ਭਗਤ ਭਗੌਤੀ ਤਿਸੈ ਕੀ ਜੋ ਰਣਧੀਰ ਧਰੇਇ ॥
ਤਿਹੁ ਅੰਗਸੰਗ ਤੁਮ ਲਾਗ ਰਹੁ ਜੋ ਪਾਛੈ ਪਗ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕਾ (ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ)

(ਭੁਯੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ)

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਬਢੈਲੀ ਸਰੋਹੀ ॥
ਕਰੇ ਏਕ ਤੈ ਦੂ ਸੁਭਟ ਹਾਥ ਸੋਹੀ ॥
ਨਮੋ ਲੋਹ ਪੱਤ੍ਰੀ ਅਛੋਹੰ ਰਹੰਤੀ ॥
ਨਮੋ ਜੀਭ ਜੁਆਲਾ ਮੁਖੀ ਜਿਉ ਬੋਲੰਤੀ ॥

ਮਹਾ ਮਾਨਕੀ ਭਾਨ ਗੰਗਾ ਤੁੰਗੀ ॥
ਭਿਰੈ ਸਾਮੁਹੈ ਮੋਖ ਦਾਤੀ ਅਭੰਗੀ ॥

ਨਮੋ ਤੇਜ ਤਰਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖੜਗ ਖੰਡਾ ॥
ਨਮੋ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪਾ ਬਿਰੂਪਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥

ਨਮੋ ਤੇਜ ਖੰਡਾ ਦੁਖੰਡਾ ਦੋ ਧਾਰਾ ॥
ਮਹਾਂ ਸੱਤ੍ਰ ਬਨ ਕੈ ਮਹਾਂ ਭੀਮਆਰਾ ॥

ਮਹਾਂ ਲੋਹ ਕੀ ਕਾਲਕਾ ਕਾਲ ਕ੍ਰੁਧੀ ॥
ਮਹਾਂ ਬਿਗਰਹੀ ਬੁਧ ਸਿਧੰ ਅਰੁੱਧੀ ॥

ਮਹਾਂ ਪਾਤਣੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਕਰਤੀ ॥
ਮਹਾਂ ਅਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਸੱਤ੍ਰ ਹਰਤੀ ॥

ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੀ ਲਾਟ ਬਿਕ੍ਰਾਲ ਭੀਮਾ ॥
ਬਹੀ ਤੱਛ ਮੁਛੰ ਕਰੇ ਸਤ੍ਰ ਕੀਮਾ ॥

ਨਮੋ ਤੇਜਕੀ ਤੇਜਤਾ ਤੇਜਵੰਤੀ ॥
ਪ੍ਰਜਾ ਮੰਡਣੀ ਡੰਡਣੀ ਸਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥

ਨਮੋ ਬੀਰ ਬਿਦਿਆ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਰੂਪੰ ॥
ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਮੈ ਧੀਰ ਦਾਤੀ ਅਨੂਪੰ ॥

ਤੂਹੀ ਸੈਫ ਪਟਾ ਮਹਾਂ ਕਾਟ ਕਾਤੀ ॥
ਅਨੁਗ ਆਪਣੇ ਕੋ ਅਭੈ ਦਾਨ ਦਾਤੀ ॥

ਜਬੈ ਮਿਯਾਨ ਤੇ ਬੀਰ ਤਹ ਕੋ ਸੜਕੈ ॥
ਪ੍ਰਲੈ ਕਾਲ ਕੇ ਸਦ ਕੜਕੈ ॥

ਧਸੈ ਖੇਤ ਮੈ ਤੁਹ ਲੈ ਹਾਥ ਸੂਰੇ ॥
ਭਿਰੇ ਸਾਮੁ ਹਇ ਸੁਧ ਸਾਵੰਤ ਪੂਰੇ ॥

ਕਰੇ ਹਾਥ ਦ੍ਵੈ ਕਾਢ ਕੈ ਮਿਯਾਨ ਮੈ ਤੇ ॥
ਫਤਹ ਪਾਏ ਹੈ ਬੀਰ ਮੈਦਾਨ ਮੈ ਤੇ ॥

ਕਟਕ ਸੱਤ੍ਰ ਕੇ ਅਗ੍ਰ ਹੋਇ ਫਟ ਬਾਹੈ ।
ਬਰੈ ਦੇਵ ਕਨਿਯਾ ਤੇਊ ਕੰਤ ਚਾਹੇ ॥

ਮਹਾਂ ਸਮਰ ਮੈ ਜੋ ਕਰੈ ਹਾਥ ਜੋਤੇ ॥
ਸੁਰਗ ਬਾਸ ਮੈ ਭੋਗ ਵੈ ਬਰਖ ਤੇ ਤੇ ॥
ਸਮਰ ਸਾਮੁਹੈ ਸੀਸ ਤੋ ਪੈ ਚਢਾਵੈ ॥
ਮਹਾਂ ਭੂਪ ਹਵੈ ਅਵਤਰੈ ਰਾਜ ਪਾਵੈ ॥
ਮਹਾਂ ਭਾਵ ਸੋ ਜੋ ਕਰੇ ਤੋਰ ਪੂਜੰ ॥
ਸਮਰ ਜੀਤ ਕੈ ਬੀਰ ਹਵੈ ਹੈ ਅਦੂਜੰ ॥
ਤੁਯੰ ਪੂਜ ਹੈ ਬੀਰ ਬਾਨਾਇਤ ਛੱਤ੍ਰੀ ॥
ਮਹਾਂ ਖੜਗ ਧਾਰੀ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਅੱਤ੍ਰੀ ॥
ਪਢੈ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਅਸਮੋਤ੍ਰ ਯਾਂਕੋ ॥
ਕਰੈ ਰੁਦ੍ਰ ਕਾਲੰ ਨਮਸ਼ਕਾਰ ਤਾਂਕੋ ॥
ਰੁਤ੍ਰ ਬਿੰਜਨੀ ਮੰਜਨੀ ਹੈ ਅਘਉਤੀ ॥
ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਭਗਉਤੀ ॥
ਸਦਾ ਦਾਹਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਜੋ ॥
ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਰਖ ਕੀਜੋ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਾਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ਦਸਵੀਂ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ ॥

(ਦੋਹਰਾ)

ਭਗਤ ਭਗਉਤੀ ਤਿਸੈ ਕੀ ਜੋ ਰਣਧੀਰ ਧਰੇ ॥
ਹਉ ਅੰਗ ਸੰਗ ਤੇ ਲਾਗ ਹੂੰ ਪਾਛੇ ਪਗ ਨ ਧਰੇ ॥

(ਸਵੈਯਾ)

ਭਗਤ ਭਗਉਤੀ ਸਾਜ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗ ਆਰੰਭ ਰਚਾਇ ਹੈ ॥
ਰੱਣ ਰੂਪ ਭਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੈ ਡੱਫ ਡਉਰੂ ਡੰਕ ਬਜਾਇ ਹੈ ॥

ਕਲ ਨਾਰਦ ਹੱੜ ਹੱੜ ਹਸਿਆ ਰਣ ਸਾਬਤ ਜੁਧ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥
ਦੁਲ ਦੁਲ ਖਿੰਗ ਬਿਗਿਸਆ ਰਣ ਕਹਰ ਕੁਹਰ ਬਰਖਾਇ ਹੈ ॥
ਘਰ ਸੁਤਾ ਸਿੰਘ ਜਗਾਇਆ ਖੱੜ ਧਰਤੀ ਹਾਂਕ ਚਲਾਇ ਹੈ ॥
ਮਾਨੁਖ ਪਕੜ ਭਕੋਲਿਆ ਕਰ ਜੱਗ ਘਮੰਡ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥
ਭਕਲ ਭਗਉਤੀ ਦੁਰਜਨਾ ਫ ਤ ਫੁਫਰ ਮਿੰਝ ਕਢਾਇ ਹੈ ॥
ਹਥ ਖੱਪਰ ਫਟਕਨ ਡੁਮਚੁਰ ਕਢ ਤੇਗਲ ਖੋਲ ਬਹਾਇ ਹੈ ॥
ਉਥਲ ਪੁਥਲ ਘਪਨ ਘਪਰੋਲ ਤਕਰੂਲੋ ਧੁੰਧ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥
ਲੁਥ ਪਲੁਥ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਧੱਤ੍ਰ ਪਿੰਜਰ ਕੁਤਕ ਘਾਇ ਹੈ ॥
ਲਪਟ ਝਪਟ ਲੈ ਤੇਗ ਨਾਲ ਰਣ ਸੂਰੋ ਘਾਨ ਘਤਾਇ ਹੈ ॥
ਖੱਚਕ ਖਫਨ ਜਹਾਂ ਜਮ ਧੜੇ ਰਣ ਲੁਥ ਪਲੁਥ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥
ਰਕਤ ਪਲੇਟੀ ਜੋਗਨੀ ਰਣ ਦੁਰਜਨ ਖੇਤ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥
ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਘਮਸਾਨ ਖੇਤ ਰਣ ਜੰਭਕ ਗਿਰਝ ਅਘਾਇ ਹੈ ॥
ਕੜ ਧੜ ਦੜ ਦੇ ਪੜੱਛਯਨ ਭਿੜ ਸੈਲ ਹੀ ਸੈਲ ਭਿੜਾਇ ਹੈ ॥
ਗਗਨ ਕੱੜਕੀ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰਲੋ ਪ੍ਰਲੋਕ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥
ਉਤ ਧੂ ਲੋਕ ਮੁੰਡ ਮਚਾਇਨ ਬਹੁ ਮੁੰਡਕ ਮੁੰਡ ਭੜਾਇ ਹੈ ॥
ਬਰ ਹਰ ਕੰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ਰਣ ਸੂਰੇ ਘਾਣ ਘਤਾਇ ਹੈ ॥
ਸਜੇ ਬੰਹਥ ਚਕਿਆ ਕਰ ਖੱਬੇ ਖੜਗ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥
ਨਿਬੇੜਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦਾ ਰੱਣ ਘਤਿ ਖੱੜਗ ਚੁਕਾਇ ਹੈ ॥
ਜਗ ਅਰੰਭ ਤਿਹੁ ਜੁਗਰਣ ਮਾਸ ਮਨੁਖ ਘਤਾਇ ਹੈ ॥
ਰਕਤ ਖੱਪਰ ਭਰ ਜੋਗਨੀ ਰਣ ਮਸਤ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹੈ ॥
ਕੇਸ ਬਿਨਾ ਸਿਰ ਕੁਟੀਐ ਚੰਘਾੜੇ ਕਵਨ ਛੁਡਾਇ ਹੈ ॥
ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ਼ ਲੈ ਨਿਗੁਰਿਆ ਨੋ ਇਹ ਸਜਾਇ ਹੈ ॥
ਫਤਹ ਜੰਗ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੱਲ ਕੰਟਕ ਕੋਟ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤਿ

ਹਰਿ ਸੱਚੇ ਤਖਤ ਰਚਾਇਆ, ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ, ਵਿਚਿ ਸਿਧਾ ਖੇਲਾ ॥
ਗੁਰ ਸਿਮਰ ਮਨਾਈ ਕਾਲਕਾ, ਖੰਡੇ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥
ਪੀਵਹੁ ਪਾਹੁਲ ਖੰਡੇ ਧਾਰ, ਹੁਇ ਜਨਮ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਕੀਨੀ ਖਾਲਸਾ, ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹੈਲਾ ॥
ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥੧॥

ਸੱਚਾ ਅਮਰ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾ, ਸੁਣ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥
ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪ ਕਰਿ, ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥
ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਿਨਿ,ਜੋ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮੱਥੇ ਉੱਜਲੇ, ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਈਐ, ਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ ॥
ਵਾਰ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ॥੨॥

ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਪੁਰਖੋਤਮ ਪੂਰਾ ॥
ਪੋਖਨਹਾਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹ, ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਨ ਊਰਾ ॥
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ, ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰਾ ॥
ਵਹ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਪੁਰਖ ਭਗਵੰਤ ਰੂਪ,ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸੂਰਾ ॥
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜੀਅ ਜਪਿ, ਸਚੁ ਸਚੀ ਵੇਲਾ ।
ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥੧੪॥

ਓਹ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਹੁਇ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਦਸਵੇਂ ਅਵਤਾਰ ॥
ਜਿਨ ਅਲਖ ਅਕਾਲ ਨਿਰੰਜਨਾ, ਜਪਿਓ ਕਰਤਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਪੰਥ ਚਲਾਇਓ ਖਾਲਸਾ, ਧਰਿ ਤੇਜ ਕਰਾਰਾ ॥
ਸਿਰ ਕੇਸ ਧਾਰਿ, ਗਹਿ ਖੜਗ ਕੋ,ਸਭ ਦੁਸਟ ਪਛਾਰਾ ॥

ਸੀਲ ਜਤ ਕੀ ਕਛ ਪਹਿਰਿ, ਪਕੜਿਓ ਹਥੀਆਰਾ ॥
ਸਚ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਗੁਰੂ ਕੀ, ਜੀਤਿਓ ਰਣ ਭਾਰਾ ॥
ਸਭ ਦੈਤ ਅਗਿਨਿ ਕੋ ਘੋਰ ਕਰਿ, ਕੀਓ ਪਰਿਹਾਰਾ ॥
ਜਬ ਸਹਿਜੇ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜਗਤ ਮੇਂ ਗੁਰ ਜਾਪ ਅਪਾਰਾ ॥
ਯੋਂ ਉਪਜੇ ਸਿੱਘ ਭੁਜੰਗੀਏ, ਨੀਲੰਬਰ ਧਾਰਾ ॥
ਤੁਰਕ ਦੁਸਟ ਸਭ ਛੈ ਕੀਏ, ਹਰਿਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ॥
ਤਿਨ ਆਗੇ ਕੋਇ ਨ ਠਹਿਰਿਓ, ਭਾਗੇ ਸਿਰਦਾਰਾ ॥
ਜਹ ਰਾਜੇ ਸ਼ਾਹ ਅਮੀਰੜੇ, ਹੋਏ ਸਭ ਛਾਰਾ ॥
ਫਿਰ ਸੁਨ ਕਰਿ ਐਸੀ ਧਮਕ ਕੋ,ਕਾਂਪੇ ਗਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥
ਤਬ ਸਭ ਧਰਤੀ ਹਲਚਲ ਭਈ, ਛਾਡੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥
ਇਉਂ ਐਸੇ ਦੁੰਦ ਕਲੇਸ਼ ਮੇਂ, ਖਪਿਓ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਤਹਿਂ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ॥
ਗਹਿ ਐਸੇ ਖੜਗ ਦਿਖਾਇਅਨ, ਕੋਸਕੈ ਨ ਝੇਲਾ ॥
ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਆਪੇ ਗੁਰੂ ਚੇਲਾ ॥੧੫॥
ਗੁਰਬਰ ਅਕਾਲ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੋਂ ਉਪਜਿਓ ਬਿਗਿਆਨਾ ॥
ਤਬ ਸਹਿਜੇ ਰਚਿਓ ਖਾਲਸਾ, ਸਾਬਤ ਮਰਦਾਨਾ ॥
ਇਉਂ ਉਠੇ ਸਿੰਘ ਭਭਕਾਰ, ਕੇ ਸਭ ਜਗਡਰਪਾਨਾ ॥
ਮੜੀ ਦੇਵਲ ਗੋਰ ਮਸੀਤ ਢਹਿ ਕੀਏ ਮੈਦਾਨਾ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਖਟ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾ, ਫੁਨ ਮਿਟੀ ਕੁਰਾਨਾ ॥
ਬਾਂਗ ਸਲਾਤ ਮਿਟਾਇ ਕਰਿ, ਮਾਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥
ਮੀਰ ਪੀਰ ਸਭ ਛਪਿ ਗਏ, ਮਜ਼ੂਬੇ ਉਲਟਾਨਾ ॥
ਮਲਵਾਨੇ ਕਾਜ਼ੀ ਫਿਰਿ ਥਕੇ, ਕਛ ਮਰਮ ਨ ਜਾਨਾ ॥
ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਬ੍ਰਹਮਨ ਜੋਤਕੀ,ਬਿਖ ਰਸ ਉਰਝਾਨਾ ॥
ਫੁਨ ਪਾਥਰ ਦੇਵਲ ਪੂਜ ਕੈ ਅਤਿ ਹੀ ਭਰਮਾਨਾ ॥

ਇਉਂ ਦੋਨੇ ਫਿਰਕੇ ਕਪਟ ਮੈਂ, ਰਜ ਰਹੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥
ਇਹ ਤੀਸਰ ਮਜਹਬ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਉਪਜਿਓ ਪਰਧਾਨਾ ।
ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੋ ਹਿ ਖਤਗ ਦਿਖਾਨਾ ॥
ਤਿਹ ਸਭ ਦੁਸਟਨ ਕਉ ਛੰਦਿ ਕੈ, ਅਕਾਲ ਜਪਾਨਾ ॥
ਫਿਰ ਐਸਾ ਹੁਕਮ ਅਕਾਲ ਕਾ, ਜਗ ਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟਾਨਾ ॥
ਤਬ ਸੁੰਨਤ ਕੋਇ ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ, ਕਾਂਪਿਓ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥
ਇਉਂ ਉਮਤ ਸਭ ਮੁਹੰਮਦੀ, ਖਪਿ ਗਈ ਨਿਦਾਨਾ ॥
ਤਬ ਫਤੇ ਡੰਕ ਜਗ ਮੈਂ ਘੁਰੇ, ਦੂਖ ਦੂੰਦ ਮਿਟਾਨਾ ॥
ਇਉਂ ਤੀਸਰ ਪੰਥ ਚਲਾਇਅਨ, ਵਡ ਸੂਰ ਗਹੇਲਾ ॥
ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥੧੬॥
ਜਗੇ ਸਿੰਘ ਬਲਵੰਡ ਬੀਰ, ਸਭ ਦੁਸਟ ਖਪਾਏ ॥
ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਉਠ ਗਹਿਓ, ਹਿੰਦਕ ਠਹਿਰਾਏ ॥
ਤਹ ਕਲਮਾ ਕੋਇ ਨ ਪੜ੍ਹ ਸਕੈ, ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਕਰੁ ਅਲਾਏ ॥
ਨਿਵਾਜ਼ ਦਰੂਦ ਨ ਫ਼ਾਤਿਹਾ, ਨਹਿ ਲੰਡ ਕਟਾਏ ॥
ਯਹਿ ਰਾਹ ਸ਼ਰੀਅਤ ਮੇਟ ਕਰਿ, ਮੁਸਲਮ ਭਰਮਾਏ ॥
ਗੁਰੁ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਸਭਨ ਕਉ, ਸਚ ਖੇਲ ਰਚਾਏ ॥
ਨਿਜ ਸੂਰ ਸਿੰਘ ਵਰਿਆਮੜੇ, ਬਹੁੰ ਲਾਖ ਜਗਾਏ ॥
ਸਭ ਜਗ ਤਿਨਹੂੰ ਲੂਟ ਕਰਿ, ਤੁਰਕਾ ਚੁਣਿ ਖਾਏ ॥
ਫਿਰ ਸੁਖ ਉਪਜਾਏ ਜਗਤ ਮੈਂ, ਸਭ ਦੂਖ ਬਿਰਸਾਏ ॥
ਨਿਜ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ, ਅਕਾਲ ਜਪਾਏ ॥
ਤਿਹ ਨਿਰਭਉ ਰਾਜ ਕਮਾਇਅਨ, ਸਚ ਅਦਲ ਚਲਾਏ ॥
ਇਹ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਅਉਤਾਰ ਧਾਰਿ, ਸਤਿਜੁਗ ਵਰਤਾਏ ॥
ਸਭ ਤੁਰਕ ਮਲੇਛ ਖਪਾਇ ਕਰਿ, ਸਚ ਬਣਤ ਬਣਾਏ ॥
ਤਬ ਸਕਲ ਜਗਤ ਕਉ ਸੁਖ ਦੀਓ, ਦੁਖਿ ਮਾਰ ਹਟਾਏ ॥

ਇਉਂ ਹੁਕਮ ਭਇਓ ਕਰਤਾਰ ਕਾ, ਸਭ ਦੂੰਦ ਮਿਟਾਏ ॥
ਤਬ ਸਹਿਜੇ ਧਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸ ਗਾਏ ॥
ਵਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਮਰਦ ਅਗੰਮੜਾ, ਵਰੀਆਮ ਇਕੇਲਾ ॥
ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ॥੧੭॥
ਨਿਜ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਨੋ ਉਜੀਆਰਾ ॥
ਝੂਠ ਕਪਟ ਸਭ ਛੈ ਭਇਓ, ਸਚ ਸਚ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਫਿਰ ਜਗ ਹੋਮ ਠਹਿਰਾਇ ਕੈ, ਨਿਜ ਧਰਮ ਸਵਾਰਾ ॥
ਤੁਰਕ ਦੂੰਦ ਸਭ ਉਠ ਗਇਓ, ਰਚਿਓ ਜੈਕਾਰਾ ॥
ਜਹ ਉਪਜੇ ਸਿੰਘ ਮਹਾਂਬਲੀ, ਖਾਲਸ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥
ਸਭ ਜਗ ਤਿਨਹੂੰ ਬਸ ਕੀਓ, ਜਪ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥
ਗੁਰਧਰਮ ਸਿਮਰ ਜਗ ਚਮਕਿਓ, ਮਿਟਿਓ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਆਨੰਦ ਸਿਉਂ, ਬਸਿਓ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤਰ ਅਗਮ, ਜਗ ਤਾਰਨਹਾਰਾ ॥
ਜੋ ਸਿਮਰਹਿ ਨਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ, ਪਹੁੰਚੈ ਦਰਬਾਰਾ ॥
ਸਭ ਪਕੜੋ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ, ਛਾਡੋ ਜੰਜਾਰਾ ॥
ਨਾਤਰੁ ਦਰਗਹ ਕੁਟੀਅਨ, ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥
ਤਾ ਪਹੁੰਚੈ ਸੋਈ ਜੋ ਹਰਿ ਭਜੈ, ਸਭ ਤਜੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥
ਇਸ ਮਨ ਚੰਚਲ ਕਉ ਘੇਰਿ ਕਰਿ ਸਿਮਰੈ ਕਰਤਾ ॥
ਤਬ ਪਹੁੰਚੇ ਹਰਿ ਹੁਕਮ ਸਿਉਂ, ਨਿਜ ਦਮਵੇਂ ਦੁਆਰਾ ॥
ਫਿਰ ਇਉਂ ਸਹਿਜੇ ਭੇਟੈ ਗਗਨ ਮੈਂ, ਆਤਮ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥
ਤਬ ਵਹ ਨਿਰਖੈਗੇ ਸੁਰਗ ਮੈਂ, ਆਨੰਦ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥੧੮॥
ਵਹਿ ਉਪਜਿਓ ਚੇਲਾ ਮਰਦ ਕਾ ਮਰਦਾਨ ਸਦਾਏ ॥
ਜਿਨਿ ਸਭ ਪ੍ਰਥਵੀ ਕਉ ਜੀਤ ਕਰ ਨੀਸਾਣ ਝੁਲਾਏ ॥

ਤਬ ਸਿੰਘਨ ਕਉ ਬਖਸ਼ ਕਰਿ, ਬਹੁ ਸੁਖ ਦਿਖਲਾਏ ॥
ਫਿਰਿ ਸਭ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੇ ਉਪਰੇ, ਹਾਕਮ ਠਹਿਰਾਏ ॥
ਤਿਨਹੂੰ ਜਗਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਿ, ਆਨੰਦ ਰਚਾਏ ॥
ਤਹ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਕਾਲ ਕਉ,ਹਰਿਹਰਿ ਗੁਣਗਾਏ॥
ਵਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਜ਼ੀ ਸਬਲ ਜਿਨਿ ਸਿੰਘ ਜਗਾਏ ॥
ਤਬ ਭਇਓ ਜਗਤ ਸਭ ਖਾਲਸਾ, ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਏ ॥
ਇਉਂ ਉਠ ਭਬਕੇ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ,ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਚਮਕਾਏ ॥
ਤਬ ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਕਉ ਛੇਦ ਕਰਿ ਅਕਾਲ ਜਪਾਏ ॥
ਸਭ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਹਤੇ,ਕਹੂੰ ਟਿਕਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥
ਤਬ ਜਗ ਮੈਂ ਧਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ, ਸਚੁ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ॥
ਯਹ ਬਾਰਹ ਸਦੀ ਨਬੇੜ ਕਰਿ, ਗੁਰ ਫਤੇ ਬੁਲਾਏ ॥
ਤਬ ਸਭ ਦੁਸਟਾ ਸਹਿਜੇ ਖਪੇ, ਛਲ ਕਪਟ ਉਡਾਏ ॥
ਇਉਂ ਹਰਿ ਅਕਾਲ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੋ ਰਣ ਜੁੱਧ ਮਚਾਏ ॥
ਤਬ ਕੂਦੇ ਸਿੰਘ ਭੁਝੰਗੀਏ, ਦਲ ਕਟਕ ਉਡਾਏ ॥
ਇਉਂ ਫਤੇ ਭਈ ਜਗ ਜੀਤ ਕਰਿ ਸਚ ਤਖਤ ਰਚਾਏ ॥
ਬਹੁ ਦੀਓ ਦਿਲਾਸਾ ਜਗਤ ਕੋ, ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦਿਢ਼ਾਏ ॥
ਤਬ ਸਭ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸੁਖੀਆ ਭਈ,ਦੁਖ ਦਰਦ ਗਵਾਏ ॥
ਫਿਰ ਸੁਖ ਨਿਹਚਲ ਬਖਸਿਓ,ਜਗਤ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਚੁਕਾਏ ॥
ਗੁਰਦਾਸ ਖੜਾ ਦਰ ਪਕੜਿ ਕੈ,ਇਉਂ ਉਚਰਿ ਸੁਣਾਏ ॥
ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ! ਜੰਜਾਲ ਤੇ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਛਡਾਏ ॥
ਜਬ ਹਉਂ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸਰਾ, ਗੁਰ ਟਹਿਲ ਕਮਾਏ ॥
ਤਬ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਕਲ, ਫੁਨ ਨਰਕ ਨ ਜਾਏ ॥
ਹਰਿਦਾਸਾਂ ਚਿੰਦਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ,ਗੁਰੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ॥
ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥੧੯॥

(ਵਾਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ ਜੀ)

ਸ਼ਾਹਨਸ਼ਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਨਾਸਰੋ ਮਨਸੂਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਏਜ਼ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੦੫॥
ਹੱਕ ਰਾ ਗੰਜੂਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜੁਮਲਾ ਫ਼ੈਜ਼ਿ ਨੂਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੦੬॥
ਹੱਕ ਹੱਕ ਆਗਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਸ਼ਾਹਿ ਸ਼ਾਹਨਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੦੭॥
ਬਰ ਦੋ ਆਲਮ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਖਸਮ ਰਾ ਜਾਂ ਕਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੦੮॥
ਫ਼ਾਇਜ਼ੁਲ ਅਨਵਾਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਕਾਸ਼ਫ਼ੁਲ ਅਸਰਾਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੦੯॥
ਆਲਮੁਲ ਅਸਤਾਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਅਬਰਿ ਰਹਿਮਤ ਬਾਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੧੦॥
ਮੁਕਬਲੋ ਮਕਬੂਲ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਵਾਸਲੋ ਮੌਸੂਲ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੧੧॥
ਜਾਂ ਫਰੋਜ਼ਿ ਨਹਿਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਫ਼ੈਜ ਹਕ ਰਾ ਬਹਿਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੧੨॥
ਹੱਕ ਰਾ ਮਾਹਬੂਬ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਤਾਲਬੋ ਮਤਲੂਬ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੧੩॥
ਤੇਗ ਰਾ ਫ਼ੱਤਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜਾਨੋ ਦਿਲ ਰਾ ਰਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੧੪॥
ਸਾਹਿਬੇ ਅਕ਼ਲੀਲ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜ਼ਿੱਲੇ ਹੱਕ ਤਜ਼ਲੀਲ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੧੫॥

ਖ਼ਾਜ਼ਨੇ ਹਰ ਗੰਜ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਬਰਹਮੇ ਹਰ ਰੰਜ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੧੬॥
ਦਾਵਰਿ ਆਫ਼ਾਕ਼ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਹਰ ਦੋ ਆਲਮ ਤਾਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੧੭॥
ਹਕ ਖ਼ੁਦ ਵੱਸਾਫ਼ਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਬਰਤਰੀਂ ਔਸਾਫ਼ਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੧੮॥
ਖ਼ਾਸਗਾਂ ਦਰ ਪਾਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਕੁਦਸੀਆਂ ਬਾਰਾਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੧੯॥
ਮੁਕਬਲਾਂ ਮੱਦਾਹਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜਾਨੋ ਦਿਲ ਰਾ ਰਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੨੦॥
ਲਾ ਮਕਾਂ ਪਾਬੋਸਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਬਰ ਦੋ ਆਲਮ ਕੋਸਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ॥੧੨੧॥
ਸੁਲਸ ਹਮ ਮਾਹਕ਼ੂਮਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਰੁਬਾਅ ਹਮ ਮਖ਼ਤੂਮਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੨੨॥
ਸੁਦਸ ਹਲਕਾ ਬਗੋਸ਼ਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਦੁਸ਼ਮਨ ਅਫ਼ਗਨ ਜੋਸ਼ਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੨੩॥
ਖ਼ਾਲਸੋ ਬੇਕੀਨਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਹੱਕ ਹੱਕ ਆਈਨਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੨੪॥
ਹੱਕ ਹੱਕ ਅੰਦੇਸ਼ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੨੫॥
ਮੁਕੱਰਮੁਲ ਫ਼ਜ਼ਾਲ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਮੁਨਿਅਮੁਲ ਮੁਅਤਲ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੨੬॥
ਕਾਰਮੁਲ ਕੱਰਾਮ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਰਾਹਿਮੁਲ ਰਹਾਮ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੨੭॥

ਨਾਇਮੁਲ ਮੁਨਿਆਮ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਫ਼ਾਹਿਮੁਲ ਫ਼ਹਾਮ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੨੮॥
ਦਾਇਮੋ ਪਾਇੰਦਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਫ਼ੱਰਖ਼ੋ ਫ਼ਰਖ਼ੰਦਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੨੯॥
ਫ਼ੈਜ਼ਿ ਸੁਬਹਾਂ ਜ਼ਾਤਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਨੂਰਿ ਹੱਕ ਲਮਆਤਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੩੦॥
ਵਾਸਫ਼ਾਨਿ ਜ਼ਾਤਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਵਾਸਲ ਅਜ਼ ਬਰਕਾਤਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੩੧॥
ਰਾਕਮਾਨਿ ਵਸਫ਼ਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਨਾਮਵਰ ਅਜ਼ ਲੁਤਫ਼ਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੩੨॥
ਨਾਜ਼ਰਾਨਿ ਰੂਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਮਸਤਿ ਹੱਕ ਦਰਕੂਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੩੩॥
ਖ਼ਾਕ ਬੋਸਿ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਮੁਕ਼ਬਲ ਅਜ਼ ਆਲਾਏ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੩੪॥
ਕਾਦਿਰੇ ਹਰ ਕਾਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਬੇਕਸਾਂ ਰਾ ਯਾਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੩੫॥
ਸਾਜਦੋ ਮਸਜੂਦ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜੁਮਲਾ ਫ਼ੈਜ਼ੋ ਜੂਦ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੩੬॥
ਸਰਵਰਾਂ ਰਾ ਤਾਜ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਬਰਤਰੀ ਮਿਅਰਾਜ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੩੭॥
ਅਸ਼ਰ ਕੁਦਸੀ ਰਾਮਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਵਾਸਫ਼ਿ ਅਕਰਾਮਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੩੮॥
ਉਮਿ ਕਦਸ ਬਕਾਰਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਗ਼ਾਸ਼ੀਆ ਬਰਦਾਰਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੩੯॥

ਕਦਰਿ ਕੁਦਰਤ ਪੇਸ਼ਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਇਨਕੀਆਦ ਅੰਦੇਸ਼ਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੪੦॥
ਤਿਸਾਅ ਉਲਵੀਖ਼ਾਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਚਾਕਰਿ ਚਾਲਾਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੪੧॥
ਤਖ਼ਤਿ ਬਾਲਾ ਜ਼ੇਰਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਲਾ ਮਕਾਨੇ ਸੈਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੪੨॥
ਬਰਤਰ ਅਜ਼ ਹਰ ਕਦਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜਾਵਿਦਾਨੀ ਸਦਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੪੩॥
ਆਲਮੇ ਰਸ਼ਨ ਜ਼ਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜਾਨਿ ਦਿਲ ਗੁਲਸ਼ਨਜ਼ਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੪੪॥
ਰੋਜ਼ ਅਫ਼ਜ਼ੂੰ ਜਾਹਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜ਼ੇਬ ਤਖ਼ਤੋ ਗਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੪੫॥
ਮੁਰਸ਼ਦੁਲ ਦਾਰੈਨ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਬੀਨਸ਼ੇ ਹਰ ਐਨ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੪੬॥
ਜੁਮਲਾ ਦਰ ਫ਼ੁਰਮਾਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਬਰਤਰ ਆਮਦ ਸ਼ਾਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੪੭॥
ਹਰ ਦੂ ਆਲਮ ਖ਼ੈਲਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜੁਮਲਾ ਅੰਦਰ ਜ਼ੈਲਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੪੮॥
ਵਾਹਿਬੋ ਵੱਹਾਬ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਫ਼ਾਤਿਹੇ ਹਰ ਬਾਬ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੪੯॥
ਸ਼ਾਮਲੁਲ ਅਸ਼ਫ਼ਾਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਕਾਮਲੁਲ ਅਖ਼ਲਾਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੦॥
ਰੂਹ ਦਰ ਹਰ ਜਿਸਮ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਨੂਰ ਦਰ ਹਰ ਚਸ਼ਮ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੧॥

ਜੁਮਲਾ ਰੋਜ਼ੀ ਖ਼ਾਰਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਫ਼ੈਜ਼ਿ ਹਕ ਅਮਤਾਰਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੨॥
ਬਿਸਤੋ ਹਫ਼ਤ ਗਦਾਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਹਫ਼ਤ ਹਮ ਸ਼ੈਦਾਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੩॥
ਖ਼ਾਕਰੋਬ ਸਰਾਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਖ਼ੁਮਸ ਵਸਫ਼ ਪੈਰਾਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੪॥
ਬਰ ਦੋ ਆਲਮ ਦਸ੍ਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜੁਮਲਾ ਉਲਵੀ ਪਸਤ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੫॥
ਲਾਲ ਸਗਿ ਗ਼ੁਲਾਮਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਦਾਗ਼ਦਾਰਿ ਨਾਮ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੬॥
ਕਮਤਰੀਂ ਜ਼ਿਸਗਾਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਰੇਜ਼ਾ ਚੀਨਿ ਖ਼ਾਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ।੧੫੭।
ਬਾਦ ਜਾਨਸ਼ ਫਿਦਾਏ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਫ਼ਰਕਿ ਓ ਬਰ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੮॥

ਚੌਪਈ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਆਗੇ ॥
ਮਿਲਿਕੈ ਸਿੰਘ ਪੂਛਨ ਲਾਗੇ ॥
ਕਵਨ ਰੂਪ ਆਪਣ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਜੁਵਾਬ ਭਾਤਿ ਇਹ ਦੀਨੋ ॥੪੦॥੩੦੯॥
ਤਾਹ ਸਮੇਂ ਗੁਰ ਬੈਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਖਾਲਸ ਆਪਨੋ ਰੂਪ ਬਤਾਯੋ ॥
ਖਾਲਸ ਹੀ ਸੋ ਹੈ ਮਮ ਕਾਮਾ ॥
ਬਖਸ਼ ਕੀਓ ਖਾਲਸ ਕੋ ਜਾਮਾ ॥੪੧॥੩੧੦॥
(ਦੋਹਰਾ) ਖਾਲਸ ਮੇਰੋ ਰੂਪ ਹੈ ਹੌ ਖਾਲਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤ ਹੀ ਹੋਤ ਹੌ ਖਾਲਸ ਮੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪੨॥੩੧੧॥
ਲੋਟਨ ਛੰਦ ॥ ਖਾਲਸ ਖਾਸ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥
ਜਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਭਰਮ ਨ ਹੋਇ ॥
ਭਰਮ ਭਖਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥
ਸੋ ਖਾਲਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥

ਜੁਮਲਾ ਰੋਜ਼ੀ ਖ਼ਾਰਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਫ਼ੈਜ਼ਿ ਹਕ ਅਮਤਾਰਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੨॥
ਬਿਸਤੋ ਹਫ਼ਤ ਗਦਾਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਹਫ਼ਤ ਹਮ ਸ਼ੈਦਾਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੩॥
ਖ਼ਾਕਰੋਬ ਸਰਾਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਖ਼ੁਮਸ ਵਸਫ਼ ਪੈਰਾਇ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੪॥
ਬਰ ਦੋ ਆਲਮ ਦਸ੍ਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਜੁਮਲਾ ਉਲਵੀ ਪਸਤ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੫॥
ਲਾਲ ਸਗਿ ਗ਼ੁਲਾਮਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਦਾਗ਼ਦਾਰਿ ਨਾਮ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੬॥
ਕਮਤਰੀਂ ਜ਼ਿਸਗਾਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਰੇਜ਼ਾ ਚੀਨਿ ਖ਼ਾਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ।੧੫੭।
ਬਾਦ ਜਾਨਸ਼ ਫਿਦਾਏ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਫ਼ਰਕਿ ਓ ਬਰ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥੧੫੮॥

ਚੌਪਈ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਆਗੇ ॥
ਮਿਲਿਕੈ ਸਿੰਘ ਪੂਛਨ ਲਾਗੇ ॥
ਕਵਨ ਰੂਪ ਆਪਣ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਜੁਵਾਬ ਭਾਤਿ ਇਹ ਦੀਨੋ ॥੪੦॥੩੦੯॥
ਤਾਹ ਸਮੇਂ ਗੁਰ ਬੈਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥
ਖਾਲਸ ਆਪਨੋ ਰੂਪ ਬਤਾਯੋ ॥
ਖਾਲਸ ਹੀ ਸੋ ਹੈ ਮਮ ਕਾਮਾ ॥
ਬਖਸ਼ ਕੀਓ ਖਾਲਸ ਕੋ ਜਾਮਾ ॥੪੧॥੩੧੦॥
(ਦੋਹਰਾ) ਖਾਲਸ ਮੇਰੋ ਰੂਪ ਹੈ ਹੌ ਖਾਲਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤ ਹੀ ਹੋਤ ਹੌ ਖਾਲਸ ਮੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪੨॥੩੧੧॥
ਲੋਟਨ ਛੰਦ ॥ ਖਾਲਸ ਖਾਸ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥
ਜਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਭਰਮ ਨ ਹੋਇ ॥
ਭਰਮ ਭਖਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥
ਸੋ ਖਾਲਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਸਬਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ਅਜਰ ਜਰੇ ॥
ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੀ ਉਚਰੀ ਬਾਨੀ ਪਦਿ ਨਿਰਬਾਨੀ ਅਪਰ ਪਰੇ ॥
ਗਤਿ ਮਿਤੀ ਅਪਾਰੇ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰੇ ਵਾਰਨ ਪਾਰੇ ਕਿਆ ਕਥਨੇ ॥
ਤਵ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਸਭ ਨਿਵਾਸੀ ਸਰਬ ਉਦਾਸੀ ਤਵ ਸਰਨੇ ॥

ਕਵਿ ਸੈਨਾਪਤਿ ਜੀ

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨੋ ਲਾਲ ਜੀ ਇਹੋ ਸਾਰ ॥
ਅਮ੍ਰਿਤਛਕ ਸਿੰਘ ਪਹਿਨ ਹਥਿਆਰ ॥
ਚਾਰ ਬਰਨ ਇਕ ਬਰਨ ਕਰਾਊਂ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪਾਊਂ ॥
ਸਵਾ ਲਾਖ ਸੋਂ ਏਕ ਲਰਾਊਂ ॥
ਚੜੇ ਸਿੰਘ ਤਿਸੁ ਮੁਕਤ ਕਰਾਊਂ ॥
ਝੂਲਨ ਨੇਜੇ ਹਸਤੀ ਸਾਜੇ ॥
ਦੁਆਰ ਦੁਆਰ ਪਰ ਨੌਬਤ ਬਾਜੇ ॥
ਸਵਾ ਲਾਖ ਜਬ ਧੁਖੇ ਪਲੀਤਾ ॥
ਤਬ ਖਾਲਸਾ ਉਦੇਅਸਤ ਲੈ ਜੀਤਾ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ ਆਕੀ ਰਹੇ ਨਾ ਕੋਇ ॥
ਖ੍ਵਾਰਹੋਇ ਸਭ ਮਿਲੇਂਗੇ ਬਚੇ ਸ਼ਰਨ ਜੋ ਹੋਇ ॥

ਲੰਕ ਲੂਟ ਲਿਆਊਂ ਪਲੰਕ ਪੇਸ਼ ਖਾਨਾ ਚਲਾਊਂ,
ਨਰਦ ਗਰਦ ਮੈਂ ਮਲਾਊਂ ਜੋ ਮਾਤੇ ਅਭਿਮਾਨ ਕੇ ॥
ਰੂਮ ਨੌਬਤ ਬਜਾਊਂ ਸਿਆਮ ਮੋਹਰਾਂ ਦਲਾਊਂ,
ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਲੈ ਘਰ ਆਊਂ ਤਖਤ ਸਾਚੇ ਸੁਭਹਾਨਕੇ ॥
ਨਹਿ ਆਪ ਲੜੂੰ ਨਹਿ ਫੌਜ ਲੜਾਊਂ ਪਟ ਬੀਰਨ,
ਸੇਤੀ ਬਾਂਧ ਮਗਾਊਂ, ਨਹਿ ਛਾੜੂੰ ਖਲਕ ਨਹਿ ਛਾੜੂੰ
ਬਲਖ ਪਰਬਤ ਕਾਟੂੰ ਕੁਰਾਸਾਨ ਈਰਾਨ ਕੇ ॥
ਮੇਰੋ ਤੋ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਲੋਨਾ ਸੋਢੀ ਰਾਏ,
ਚਾਰ ਕੂੰਟ ਬਾਂਧ ਮਗਾਊਂ ਗੋਸ਼ੇ ਕਮਾਨ ਕੇ ॥
ਉਠ ਗਈ ਸਭਾ ਮਲੇਛ ਕੀ ਕਰ ਕੂੜਾ ਪਾਸਾਰ ॥
ਡੰਕਾ ਬਾਜੈ ਧਰਮ ਕਾ ਨਿਹਕਲੰਕ ਅਵਤਾਰ ॥

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੂ ਕੀ ਉਸਤਤਿ

ਜਾਗਤ ਜੋਤਿ ਜਪੈ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ,
ਏਕ ਬਿਨਾ ਮਨ ਨੈਕ ਨਾ ਆਨੈ ॥
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਤੀਤ ਸਜੈ,
ਬ੍ਰਤ ਗੋਰ ਮੜੀ ਮਟ ਭੂਲ ਨਾ ਮਾਨੈ ॥
ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਦਇਆ ਤਪ ਸੰਜਮ,
ਏਕ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਏਕ ਪਛਾਨੈ ॥
ਪੂਰਨ ਜੋਤ ਜਗੈ ਘਟ ਮੈ,
ਤਬ ਖ਼ਾਲਸ ਤਾਹਿ ਨਖ਼ਾਲਸ ਜਾਨੈ ॥੧॥

ਮੂਲ-ਮੰਤਰ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

(ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਲਿਖਯਤੇ)

(ਦੋਹਰਾ)

ਵਾਸੀ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਾ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸਿਰ ਮੌਰ ॥
ਦਇਆ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਸਤ ਸਦਾ ਜਿਹ ਠੌਰ ॥੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਵਾਸੀ ਲਾਹੌਰ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਸੋਵਤੀ
ਛੱਤਰੀ ਸੁਵੰਸ ਵਿਖੈ ਅਵਤਾਰੀ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ਦਿਸ ਦਛਨ
ਸੈਨ ਅਵਤਾਰ ਕਹੈ ਮਤ ਸਾਰੀ ॥
ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ,
ਸੁ ਪੂਰਬ ਫੰਦਕ ਹੈ ਮਤ ਧਾਰੀ ॥
ਧੰਨੇ ਸੁਵੰਸ ਵਿਖੈ ਅਵਤਾਰ
ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਮਹਾਂ ਸੁਭਕਾਰੀ ॥੨॥

(ਦੋਹਰਾ)

ਪੰਚਮ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਮਦੇਵ ਅਵਤਾਰ ॥
ਆਦ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਾ ਜਾਨਤ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰ ॥੩॥
ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਫੁਨ ਰਾਮਸਿੰਘ, ਟਹਿਲਸਿੰਘ ਮਤ ਧੀਰ ॥
ਈਸਰਸਿੰਘ ਬਲ ਫਤੇਸਿੰਘ ਇਹ ਮੁਕਤੇ ਪਾਂਚੋਂ ਬਲਬੀਰ॥੪॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਅਚੁਤ ਆਦ ਅਨੰਤ ਸੁ ਸੁੰਦਰ
ਖੋਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਸੁਰ ਰਾਈ ॥

ਸਾਤ ਅਕਾਸ ਪਾਤਾਲਨ ਭੀਤਰਿ
ਰਾਜਤ ਹੈ ਜਹ ਕੀ ਪ੍ਰਭਤਾਈ ॥
ਰਾਜਨ ਇੰਦਰ ਗਜਿੰਦਰ ਨਰਾਧਪ
ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਬੋਲਤ ਹੈ
ਮੋਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹੁ ਸਭੇ ਮਿਲ ਭਾਈ ॥੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਨੀਚਨ ਜੰਤਨਕੇ ਹਮ ਬਾਰਕ
ਤੂੰ ਕਰਨਾ ਕਰ ਕੈਸੇ ਨਵਾਜੇ ॥
ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਹੁ ਤੇ
ਜਮ ਆਦਕ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਡਰ ਭਾਜੇ ॥
ਊਚ ਭਏ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਮੈ
ਕਰ ਅਯੁਧ ਲੈ ਬਸਪਾ ਸਦ ਗਾਜੇ ॥
ਤੂੰ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੇ ਬਲ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ
ਜੰਤ ਭਏ ਖੰਡ ਭਾਰਥ ਰਾਜੇ ॥੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਦਨੇਸ ਪਸੇਸ
ਇਹ ਖੋਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਅਜ ਤੋਰੀ ॥
ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਮੁਨ ਨਾਰਦ ਸੇ
ਜਿਹ ਜਾਚਤ ਹੈ ਬਰ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥
ਕਿੱਨਰ ਜਛ ਭੁਜੰਗ ਧਰਾਧਰ
ਸੇਵਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਨਿਸ ਭੋਰੀ ॥

ਸੋ ਗੁਰੂ ਪੂਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਂਗਤ
ਖਾਲਸੇ ਅਗਰ ਖਲਿਓ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਖੀਰ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ
ਲਾਲ ਰਤਨ ਭਰੇ ਜਿਹ ਮਾਹੀ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧੇਨ ਸਸੀ ਧਰ ਕੋਟਕ
ਕੋਣ ਗਣੈ ਗਣਤੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥
ਰਿਧ ਸੁ ਸਿਧ ਪਦਾਰਥ ਕੋਟਕ
ਬਸੈ ਜਿਹ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਰਜ ਸਾਹੀ ॥
ਸੋ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਂਗਤ
ਕੋਤਕ ਸੰਤ ਲਖਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੮॥

ਕੁੰਡਰੀਆ ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੋਰ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨਣਹਾਰ ॥
ਪੰਥ ਉਪਜਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ਕਲ ਮੈ ਲੀਓ ਅਵਤਾਰ ॥
ਕਲ ਮੈ ਲੀਓ ਅਵਤਾਰ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ॥
ਜੀ ਕੀ ਜਾਨਣਹਾਰ ਸਗਲ ਘਟ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਲੀਨੇ ਸੰਗੀ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਲ ਭਗਤ ਕਮਾਈ ॥
ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗ ਨਾਮ ਤਿਨ ਕਹੌਂ ਸੁਨਾਈ ॥
ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੋਢੀ ਜਿਹ ਜਾਮਾ ॥
ਪਟਣੇ ਲੀਓ ਅਵਤਾਰ ਬਹੁੜ ਅਨੰਦਪੁਰ ਧਾਮਾ ॥
ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਸੋਵਤੀ, ਲੈ ਲੀਓ ਹੈ ਜਸ ॥
ਓਹ ਹੈਸੀ ਲਉ ਅਵਤਾਰ ਰਾਮ ਜੀ ਪਕੜਿਓ ਹੈ ਜਿਸ ॥
ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਛੀਪਾ ਦੁਆਰਵਤੀ ਜਿਹ ਧਾਮ ॥

ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਉਤਰੇ ਸੰਤ ਸਵਾਰਣ ਕਾਮ ॥
ਸਾਹਿਬਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਦਰ ਤਿਸ ਜਨਮ ਪਛਾਨਿਓ ॥
ਉਹ ਨਾਈ ਸਿਖ ਕੇ ਜਨਮ ਸੈਨ ਕੇ ਲਛਨ ਜਾਨਿਓ ॥
ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਹਠੀਲਾ ਜਟ ਪਛਾਨੀਏ ॥
ਉਹ ਹਸਤਨਾ ਪੁਰ ਕੋ ਜਨਮ ਸੁ ਧੰਨਾ ਜਾਨੀਏ ॥
ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਝੀਵਰ ਫੰਦਕ ਜਾਨ ॥
ਇਨ ਪੰਚੋਂ ਕੋ ਦੇ ਕੈ ਇਨ ਤੇ ਲਈ ਸੁਜਾਨ ॥੯॥

(ਦੋਹਰਾ)

ਸਿਰ ਗੁਮੇ ਅਰ ਮੀਣੀਏ ਰਾਮਰਾਈਏ ਜਾਨ ॥
ਧੀਰ ਮਲੀਏਔਰ ਮਸੰਦੀਏ ਇਨ ਸਿਉਂ ਮੇਲ ਨ ਮਾਨ ॥੧੦॥
ਜੋ ਗੁਰੁ ਕੇ ਮੰਤਰ ਹੀਣ, ਮੂੰਹਿ ਮੁੰਨੇਂ ਧੀਆਂ ਮਾਰ ॥
ਇਨ ਸੰਗ ਨਾ ਹੀ ਬਰਤਣਾ ਇਹਿ ਆਖੀ ਕਰਤਾਰ ॥੧੧॥
ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਕਰਨੀ ਟਹਿਲ ਗੁਰ ਮੰਤਰ ਰਖਣਾ ਚੀਤ ॥
ਵੰਸ ਘਾਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਿੰਘਨ ਕੀ ਰੀਤ ॥੧੨॥
ਜੋ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਕੋ ਰਾਖੂ ਹਿਰਦੇ ਧਾਰ ॥
ਤਾਕੋ ਬਾਹੋਂ ਪਕੜ ਕੇ ਰਾਖੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰ ॥੧੩॥

ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ॥
ਸੋ ਮੈ ਕਹਿਓ ਸੁਨਾਇ ॥
ਜੋ ਇਹਿ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਪੜੈ ਸੁਨੈ
ਸੋ ਨਾਹੀ ਜਮਪੁਰ ਜਾਇ ॥੧੪॥

॥ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥

(ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਉਤਾਰਾ)

ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚੋਂ

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ਅਥ ਗੁਰੁ ਗਾਦੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦਸਕ
ਚਤੁਰ ਬੰਸ ਸੁਭ ਬੰਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੂਚੀ ਕਥਤੇ ਤ੍ਰਿਬਲ ॥

ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਭਿ ਭੇਖ ਤਿਸੀ ਕੇ ॥
ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਰੂਪ ਤਿਸੀ ਕੇ ॥
ਨਾਮ ਜਹਾਜ ਭਵਸਾਗਰ ਤਾਰੇ ॥
ਖੇਵਟ ਸਬਦ ਗੁਰੁ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥...

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਕ ਕਰਨਧਾਰਿ ਕਰਤਾ ॥
ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵ ਨਿਸਤਰਤਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਧਨ ਸਦ ਹੀ ॥
ਈਤ ਊਤ ਰਾਖਾ ਗੁਰ ਸਦ ਹੀ ॥੨॥...

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਭਗਤਾ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੁਰਲਭ ਜਾਨੁ ॥
ਤਾ ਸੰਗ ਗੋਸ੍ਠਿ ਅਰੁ ਸੰਭਾਖਨ ॥
ਨਾਮ ਰਸਾਇਨ ਕੀਰਤਿ ਜਾਸਨ ॥੩॥...
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸਤ ॥
ਤਿਸ ਗੁਰ ਕੌ ਬੰਦਨ ਆਦੇਸਤ ॥
ਸਤਜੁਪਦੇਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏ ਪਾਵਤ ॥
ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਵਤ ॥੪॥...
ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕ ਕਰਿ ਜਾਨੋ ॥
ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੋਇ ਰੂਪ ਬਖਾਨੋ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਮੰ ਸਾਰ ਪਦਾਰਥ ॥
ਉਚਰਤਿ ਨਾਮ ਜੀਹ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥੫॥...

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨ ਜੀਵ ਜਦਿ ਆਵੈ ॥
ਆਵ ਗਉਨ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਵੈ ॥
ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਰਤਨ ॥
ਤਿਸਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਰਿ ਧਨ ਰਤਨ ॥੬॥...ਖਸ਼ਿਕ ੧

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾ ਕੀ ॥

ਧਰਤਿ ਧਜਾਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ॥
ਗੁਰੁ ਕੇ ਧਜਾਨ ਕਰਿ ਅਪਦਾ ਕਟੈ ॥
ਗੁਰ ਕੋ ਧਜਾਨ ਕਰਿ ਨਰਕ-ਨ-ਦਰਸੈ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਧਜਾਨ ਕਰ ਸੁਰਪੁਰ ਬਸੈ ॥੧॥...

ਚਰਨ ਕਵਲ ਗੁਰੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਧਰਤ ॥
ਸੰਸਾਰ ਖਾਤ ਤੇ ਬੇਗ ਨਿਸਤਰਤ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਚਰਨ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਰਸਤ ॥
ਗੁਰੂ ਕਾ ਚਰਨ ਪੁੰਨਿ ਜਨ ਪਰਸਤ ॥੨॥...
ਗੁਰੁ ਕੋ ਚਰਨ ਸਰਨ ਬਡ ਆਸਰ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਰਤਨਾਗਰ ॥
ਗੁਰੂ ਕੋ ਨਾਮ ਚਰਨ ਜੇ ਜਾਪਤਿ ॥
ਹਰਿ ਪਦ ਹਰਿ ਜਨ ਕੋ ਨਿਤਜ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ॥੩॥...

ਚਤੁਰਬੰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਨੀਕਾ ॥
ਸੁਭ ਬੰਸਨ ਬਰਨਤ ਜਸ ਟੀਕਾ ॥
ਬੇਦੀ ਤ੍ਰੇਹਨਿ ਭੱਲੇ ਸੋਢੀ ਭਨਿ ॥
ਚਤੁਰਬੰਸ ਗੁਰੁ ਬੰਸ ਸਿਰੋਮਨਿ ॥੪॥

ਚਾਰੋਂ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰਹੂੰ ਬੰਸਾਂ ॥
ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਚਤੁਰਭੁਜੰਸਾ ॥

ਚਾਰ ਨਿਗਮ ਪੁਨਿ ਰੂਪ ਚਹੁੰਜੁਗ ॥
ਸਾਮ ਸ ਯਜੁਰ ਅਥਰਬਨ ਔ ਰਿਗ ॥੫॥...
ਚਾਰ ਫਲ ਚਾਰਹੂ ਲੋਕ ਪਾਲਾ ॥
ਚਾਰ ਚਤੁਰਮੁਖ ਚਾਰ ਭੂਪਾਲਾ ॥
ਚਾਰ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸਾਰ ਫਲ ਕਹਿੱਯਤ ॥
ਚਤੁਰਬੰਸ ਉਚਰਤਿ ਫਲ ਲਹਿੱਯਤ ॥੬॥...
ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਲਾਭ ਤਿਸ ਹੋਵਤ ॥
ਚਤੁਰ ਬੰਸ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਸੇਵਤ ॥
ਚਾਰੁ ਚਤੂਰਭੁਜ ਬਿਸਨੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
ਚਾਰ ਆਯੁਧ ਜੁਤ ਪੁੰਨਿ ਰਸਾਲਾ ॥੭॥...
ਤੇ ਸਭਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਪੂ ਮਹਿ ਦਰਸਤ ॥
ਪੁੰਨਿ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਪਰਸਤ ॥
ਚਾਰਹੁ ਨਿਗਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਗਾਵਤ ॥
ਪੁੰਨਿਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰਹ ਬਤਾਵਤ ॥੮॥...
ਚਾਰ ਫਲ ਚਾਰਹੁ ਲੋਕਪਾਲਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤ ਚਾਰਹੁ ਹਾਲਾ ॥
ਪੁੰਨਿਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਨ ॥
ਹੋਤਿ ਪੁਨੀਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ॥੯॥...
ਕਾਮਧੇਨੂ ਸੁਰਤਰੁ ਗੁਰ ਦਰ ਸੇ
ਹੋਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸਵਿ ਫਲ ਪਰਸੇ ॥
ਚਾਰਬੰਸ ਸੁਭਬੰਸ ਜਗ ਪਾਵਨ ॥
ਉਚਰਤਿ ਚਾਰਬੰਸ ਗੁਰ ਪਾਵਨ ॥੧੦॥...
ਆਪ ਤਰਤ ਅਰੁ ਕੁਲੀ ਤਰਾਵਤਿ ॥
ਕਥਤਿ ਸੁਨਤਿ ਸਭਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ॥

ਨਾਮ ਬੰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਬਰਨਤਿ ॥
ਬੰਦ ਲੋਕ ਚਰਾਚਰ ਪ੍ਰਨਵਤਿ ॥੧੧॥...

ਇਕਾਦਸ ॥

ਏਕਾਦਸਿ ਸਕੰਧ ਭਾਗਵਤ ਕਉ ॥
ਸੁਭਬੰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਰਨਨ ਭਉ ॥
ਜੇ ਜੇ ਪੁੰਨ ਏਕਾਦਸਿ ਕੇ ਸੁਨਜੋ ॥
ਜਨਕ ਸੰਵਾਦ ਨਵ ਜੋਗਿਨਿ ਗੁਨਜੋ ॥
ਤੇ ਸਭਿ ਪੁੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਿਮਰੇ ॥
ਜਗ ਬ੍ਰਤਾਦਕਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਉਚਰੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਸਾਛਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਨ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਖਜਾਤ ਹਰਿ ਬੋਲਨ ॥...
ਗੁਰੁ-ਪਰਮੇਸਰ ਏਕ ਕਰ ਜਾਨਹੁ ॥
ਯਾ ਮਹਿ ਭੇਦ ਰੰਚਿ ਨਹਿ ਮਾਨਹੁ ॥
ਗੁਰੁ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰ ਜੀਅ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੩॥...

ਤ੍ਰਿਪਦਾ ੧ ॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ਤਰਹ ਦੂਜੀ ਸਵਯੇ ਗੁਰੁਪਦ ਕੇ ॥

ਗੁਰੂ ਜਹਾਜ ਸਬਦ ਗੁਰੁ ਪਵਟ
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥
ਭਵ ਬਾਰਿਧਿ ਕੇ ਸੋਖਨਹਾਰੇ
ਹੈ ਅਗਸਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਖਜ ਉਬਾਰੇ ॥
ਜੇ ਜੇ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੁਰੁ ਲਾਗੇ
ਬਿਖੜੇ ਘਾਟ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

ਗੋਪਦਵਤ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਬਾਹ ਪਕੜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਬਾਰੇ ॥੧॥
ਕਰਨਧਾਰ ਸਦਗੁਰੁ ਮਮ ਕਹਿੱਯਤ
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਧਾਰੇ ॥
ਅਮਰਦਾਸ ਪੂਰੋ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ
ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਤਜ
ਸਧਾਸਰੋਵਰ ਰੂਪ ਸੁਧਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜੁਨ ਸਬਦ ਜਹਾਜ ਗੁਰੂ
ਪਦ ਪੰਕਜ ਦੈ ਸਭਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥
ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਾਇ ਗੁਰੂ
ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥੨੧॥...
ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਪੁਨਯ ਸਰੂਪਾ
ਸਤਜ ਸ੍ਵਰੂਪ ਅਖੰਡ ਅਜੈ ॥
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਤਾਰ ਲਿਯੋ ਤ੍ਰਈ ਲੋਕੀ
ਅਸੁਰ ਛਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤਜ ਅਬੈ ॥
ਭਯੋ ਨਿਸਤਾਰ ਤ੍ਰਾਸ ਅਸੁਰਨ ਤੇ
ਤਾਰ ਲਿਯੋ ਗੁਰੁ ਜਗਤਿ ਸਬੈ ॥
ਸ਼ਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੁਚਿ ਮੰਤ੍ਰ ਅਖੈ ॥੩॥...

ਤ੍ਰਿਪਦਾ ੧ ॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ਕਨਿਸ਼ ਖੰਭਾਯਚ

ਅਥ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾਤਮ ਕਬਿ ਬਾਚ ਚਰਪਦ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਦ ਅਖਰ ਚਾਰ ॥
ਚਾਰ ਜੁਗ ਕੋ ਜਾਪ ਨਿਰਧਾਰ ॥
ਕ੍ਰਿਤ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦ੍ਵਾਪੁਰਿ ਕਲਿ ਜਾਨੁ ॥
ਵਾਵਾ ਹਾਹਾ ਗੱਗਾ ਠਾਨੁ ॥੧॥...
ਰਾਰਾ ਚਤੁਰਥ ਅਖ੍ਰਰ ਚਾਰ ॥
ਵਾਸੁਦੇਵ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਧਾਰ ॥
ਰਾਮ ਸੁਧਾਖਰ ਤਾਰਕ ਸਾਰ ॥
ਚਾਰਹੁੰ ਮਿਲ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰ ॥੨॥...
ਸਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਚਾਰਹੁ ਕਾ ਸਾਰ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤਰ ਨਿਰਧਾਰ ॥
ਕਲਪ ਕਲਪ ਪ੍ਰਤਿ ਅਖ੍ਰਰ ਕਹੀ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਪਜੋ ਸਹੀ ॥
ਨਿਜ ਆਤਮ ਪਰਮਾਤਮ ਦਰਸਜੋ ॥
ਚਾਰ ਕਲਪ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰਹਿ ਸਰਸਜੋ ॥
ਸਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੁ ਖ਼ਾਲਸਹ ਦੀਨਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਦ ਪਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥੪॥...
ਚਾਰ ਅਠਾਰਹ ਛੇ ਤੇ ਆਦਿ ॥
ਸੋਧ ਸੁਧਾਖਰ ਚਤੁਰ ਹਿਲਾਦਿ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ਤਾਰਕ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
ਮਹਾਦੇਵ ਯਾ ਕਥਿਤ ਮਹਾਨ ॥੫॥...
ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾਰਕ ਦੈ ਤਾਰਤਿ ॥
ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸਿਤ ਨਿਸਤਾਰਤਿ ॥

ਸਕਲ ਪਰਾਛਿਤ ਕਲੁਖ ਬਿਨਾਸਤਿ ॥
ਹਰ ਮੁਖਿ ਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਰਾਖਤਿ ॥੭॥
ਯਗਜ ਬ੍ਰਤ ਦੱਤ ਕਰਮਨ ਵਾਰੇ ॥
ਤੇ ਭੀ ਤਾਂ ਪਦ ਪਹੁਚਿਤ ਨਾਂ ਰੇ ॥
ਚਤੁਰਭੁਜ ਹੋਤਿ ਤਾਰਕ ਧਾਰਤਿ ॥
ਅੰਤ ਸਮੈ ਸੰਕਰ ਸੁ ਉਚਾਰਤਿ ॥੭॥...
ਬਿਸਨੁ ਲੋਕ ਬਿਸਨੁ ਹ੍ਵੈ ਰਹਿਤੈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਤੈ ॥
ਹਰਿਹ ਪ੍ਰਿਯ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਾਖ੍ਰੁਰ ॥
ਜੀਵਹਿ ਦੇਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸੰਕਰੁ ॥੮॥...
ਹਰ ਦਯਾਲੁ ਜੀਅਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਭਏ ॥
ਆਵਾ ਗਵਨਨ ਕਰਜ ਛਮਏ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਤ੍ਰਾਸ ਬਡ ਦਾਰੁਨ ॥
ਗਰਭਵਾਸ ਮ੍ਰਿਤਜੁ ਦਰਾਰਨ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕ ਧਾਰਾ ਭਾਰੋ ॥
ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੀਅ ਦੁਖਿਯਾਰੋ ॥
ਆਤਮ ਬੇਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ॥
ਚਉਰਾਸੀ ਭਰਮਤਿ ਦੁਖ ਦੂਨਾ ॥੧੦॥...
ਸੰਕਟ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਸ਼ਟ ਦੁਖ ਭਾਰੋ ॥
ਕਰੁਨਾ ਕੀਨਿ ਸੰਭੁ ਕਰਤਾਰੋ ॥
ਚਾਰ ਅਠਾਰਹਿ ਖਸ਼ਟਹਿ ਸੋਧਯੋ ॥
ਤ ਮਹਿ ਸਾਰ ਅਖ੍ਰੁਰ ਦ੍ਵੈ ਬੋਧਯੋ ॥੧੧॥...
ਰਾਮ ਸੁਨਾਮ ਸੁਧਾਖ੍ਰੁਰ ਸਾਰ ॥
ਮਥ ਕਰਿ ਤਤੁ ਲੀਨਿ ਨਿਰਧਾਰ ॥

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਮ ਹਰ ਦੀਨਾ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਪਦੇਸ ਸੁਖੀਨਾ ॥੧੨॥
ਯਾਂ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨ ਬਿਲਾਵਤ ॥
ਬਿਸਨੁ ਰੂਪ ਹੈ ਨਰ ਦਰਸਾਵਤ ॥
ਨਾਮ ਪਰਮਾਤਮ ਸੰਕਰ ਦਯਾ ॥
ਜਜੋਂ ਕਾ ਤਜੋਂ ਸ੍ਵਰੂਪ ਯਹ ਭਯਾ ॥੧੩॥...
ਜਿਮ ਚੰਦਨ ਪਰਸਤ ਤਰੁ ਚੰਦਨ ॥
ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਲੋਸਟ ਸੁਧ ਕੰਚਨ ॥
ਸੁਰਸਰਿ ਮਿਲਤਿ ਆਨ ਜਲ ਪਾਵਨ ॥
ਪਰਮਾਤਮ ਪਰਸ ਜੀਵ ਭੌ ਪਾਵਨ ॥੧੪॥...
ਤਿਮ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਚਿ ਤਾਰਕ ॥
ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ ਪਾਵਨ ਸਾਰਕ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖਜਨ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਦੇਸਯੋ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੁਚ ਮੰਤ੍ਰ ਵਿਸੇਸਯੋ ॥੧੫॥...
ਕਰਿਯੋ ਉਧਾਰ ਜੀਵਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥
ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਤਾਰਕ ਸੁਰ ਨਰੁ ॥
ਜੜ ਚੈਤਨ ਸਭਿ ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥
ਨਾਮ ਆਸਰੁ ਵਰਤਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧੬॥...
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਜਨ ਸਾਰੇ ॥
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਤਾਰੇ ॥
ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥
ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧੭॥...
ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਖਨਿ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ॥
ਮਯਾ ਧਾਰ ਡੁਬਤਿ ਰਖੁ ਲੀਨਾ ॥

ਸਚ ਉਪਦੇਸ ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖੇ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਰਾਖੇ ॥੧੮॥...

ਅਸਟ ਦਸਕ ॥

ਸਵਯੇ ਪੁਨਜਾਕੀ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਿਖਯਤੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਪ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ,
ਅਵਤਾਰ ਲਿਯੋ ਸੁਭ ਵੰਸ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥
ਪੂਰਬਿ ਜੇਤਿ ਪਠੈ ਦੈ ਆਯਸ,
ਤੇ ਸਭਿ ਆਪੁਨਿ ਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥
ਕਾਹੂੰ ਜੋਗ ਸਾਧਨਾ ਕੀਨਯੋ,
ਕਾਨ ਫਰਾਵਤ ਬਡ ਬਡਰਾਨਾ ॥
ਕੇਉ ਭਗਵਿ ਭੇਸ ਮਹਿ ਉਰਝੇ,
ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੋ ਕਾਹੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥...
ਗੋਰਖ ਦੱਤ ਦਿਗੰਬਰ ਦਸ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ,
ਕਰਮਕਾਂਡ ਮੋਂ ਤੇ ਉਰਝਾਨੇ ॥
ਜੈਨੀ ਯਤੀ ਕੁਵ੍ਰਿਤਿ ਵਿਰੋਧੀ
ਬੇਦੀਨਿਸੇਧ ਅਪਿਵ੍ਰਿਤਿ ਕੁਬਾਨੇ ॥
ਏ ਸਭਿ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਤਿ ਉਰਝਾਨੇ ॥
ਰੰਚਿਕ ਭੇਵ ਨ ਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ॥
ਮੈਂ ਮੇਰੀ ਮਹਿ ਗਲਤ ਹੋਤਿ ਭੇ,
ਨਿਜ ਹੂੜਨ ਮੈਂ ਇਵੈਂ ਰੁਝਾਨੇ ॥੨॥...
ਬਹੁਰ ਬੈਰਾਗਿ ਮੱਤ ਉਪਰਾਜਯੋ,
ਰਾਮਾਨੰਦ ਤੇ ਆਦਿ ਸਿਯਾਨੇ ॥
ਤੇ ਭੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਯਾ ਤੇ ਭਿੰਨਹਿ,
ਯੋਗ ਬੈਰਾਗ ਦੁਹੂਨ ਬੰਧਾਨੇ ॥

ਇਨ ਤੇ ਆਦਿ ਅਗਨਤ ਕੇਤੇ,
ਤੇਤੇ ਆਪਨੁ ਮਤਿ ਉਰਝਾਨੇ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਮਤ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹਿ
ਨਿਜ ਨਿਜ ਪੰਥ ਚਲਾਵਤ ਆਨੇ ॥੩॥..
ਕਾਨ ਫਰਾਵਤਿ ਭਸਮ ਲਗਾਵਤਿ
ਸਿੰਙੀ ਵਾਵਤਿ ਨਾਥ ਸਦਾਹੀਂ ॥
ਪੂਜਤਿ ਸਿਲਾ ਦਿਗੰਬਰ ਮੌਨੀ,
ਨਖ ਅਰੁ ਜਟਾ ਬਢਾਵਤਿ ਬਾਹੀਂ ॥
ਕੋ ਕੁਚੀਲ ਜਲ ਦੇਖੇ ਡਰਪਤ,
ਅਸੁਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਹਾਥ ਕਾਸਾਹੀਂ ॥
ਬੇਦਹੁ ਦਈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੁਰਜਨ
ਫੂਮਨਦੰਡ ਉਚਿਸ੍ਰਿਨ ਖਾਹੀਂ ॥੪॥...
ਗ੍ਰਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹਤਿ ਗੁਰੂ ਸਦਾਵਤਿ
ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮਪਾਸ ਫਹਾਹੀਂ ॥
ਜੋਗਿ ਜੰਗਮ ਸੰਨਜਾਸਿ ਬੈਰਾਗੀ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬੈਸਨੂ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ॥
ਯਮਨ ਮਲੇਛ ਚੰਡਾਰ ਨ ਪੋਚਾ,
ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਸੂਦ ਗਿਰਾਹੀਂ ॥
ਬੈਸ ਨ ਬਾਨਪ੍ਰਸਤਿ ਪਰਮਹੰਸੰ,
ਕੋਲ ਕਿਰਾਤ ਭੀਲ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ॥੫॥...
ਨਾਸਤ੍ਰਿਕ ਨੀਚ ਨਿੰਦਕ ਅਪਰਾਧੀ,
ਭੂਸੁਰ ਸਰਬ ਦ੍ਰੋਹਿ ਅਪਿ ਦਰਸਨ ॥
ਤਾਹਿ ਵਿਲੋਕਤਿ ਧਰਮ ਪਲਾਵਤਿ,
ਤਪ ਬ੍ਰਤ ਯਗਜ ਪੁਨਜ ਨਸ ਟਰਸਨ ॥

ਤਿਹ ਮੱਤਾਸੁਰਿ ਜਗਤ ਪ੍ਰਚੁਰ,
ਬਹੁ ਦੇਸ ਦੇਸ ਭ੍ਰਸ੍ਟਾ ਭਵ ਜਰਸਨ ॥
ਭੂੰਡੀ ਮਤਿ ਊਂਧੇ ਆਚਾਰਨ,
ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਨਰਕਉ ਪਰਸਨ ॥੬॥...
ਕਾਹੁ ਕੰਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਮੇਲੀ,
ਮੁੱਦ੍ਰਾ ਤਿਲਕ ਛਾਪ ਬਹੁ ਲਾਵਤਿ ॥
ਪ੍ਰਤਮਾ ਪਾਹਨ ਮੇ ਸਭਿ ਉਰਝੇ,
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੌਉ ਨਹਿ ਪਾਵਤਿ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਅਪਰ ਅਵਰੁ ਮੱਤ ਪ੍ਰਗਟਜੋ,
ਅਰਬਿਸਮ-ਮੇ ਮੱਲੇਛ ਸਦਾਵਤਿ ॥
ਤਿਨ ਭੀ ਅਵਰੁਹਿ ਰੀਤਿ ਉਪਰਾਜੀ,
ਲਿੰਗ ਰਹਿਤ ਗੋਦ੍ਰੋਹ ਪ੍ਰਮਾਵਤਿ ॥੭॥...
ਊਂਧੀ ਮਤਿ ਭੂੰਡੀ ਤਿਨ ਕ੍ਰਿਯਾ,
ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਅਪਰ ਦਿੜ੍ਹਾਵਤਿ ॥
ਮੌਨਹੁ ਕਠੋਰ ਤਰੀਕਤ ਤੁਰਕਾ,
ਹਜ ਕਾਬੇ ਮਹਿ ਹਰਿ ਠਹਿਰਾਵਤਿ ॥
ਰੋਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ਼ ਮੁਸੱਲਾ,
ਕਪਟ ਦੰਭ ਅੰਤਰਿ ਅਧਮਾਵਤਿ ॥
ਆਤਮ ਘਾਤ ਕਰਤਿ ਨਿਤ ਉਠਤੇ,
ਮੁਰਗਿ ਭੇੜਿ ਬਿਸਮਿਲ ਕਰਿ ਘਾਵਤਿ ॥੮॥...
ਈਦ ਬਕ੍ਰੀਦ ਉਸ੍ਤ੍ਰਾਸ੍ਤ੍ਰ ਘਾਵਤਿ,
ਤਾਕਹੁ ਕਹਿਤ ਸ੍ਵਾਬ ਹਮ ਕੀਯਾ ॥
ਐਸਿ ਸਮਝ ਬ੍ਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ਮਤਿ ਹੋਛੀ,
ਮਸਜਿਦ ਦ੍ਵਾਰਿ ਘਾਤ ਕਰ ਜੀਯਾ ॥

ਤਿਨ ਤੇ ਕਹ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਜੀ ॥
ਆਤਮ ਘਾਤ ਦ੍ਰੋਹ ਜਿਨ ਕੀਯਾ ॥
ਤੇ ਭੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਘੱਥੇ ਮੂੜਾ,
ਕਰ ਕਰ ਹੂੜ ਖ੍ਵਾਰ ਭਏ ਮੀਯਾ ॥੯॥...

ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਸੁਰਾਦਿਕ ਰਾਛਸ,
ਜਖ ਗੰਧ੍ਰਬ ਸਿੱਧ ਅਰੁ ਚਾਰਨ ॥
ਕਿੰਪੁਰਸ ਗੁਹਜਕ ਕਾਲਕੇਯ ॥
ਨਿਵਾਤਕਵਚ ਇਤਜਾਦਿ ਬਿਚਾਰਨ ॥
ਤੇ ਭੀ ਬਿਰੋਧ ਬਾਦ ਮੋ ਰੂਧੇ,
ਬਾਦ ਬਿਬਾਦ ਅਪਿਬਾਦਨ ਕਾਰਨ ॥

ਸ੍ਵਰਗ ਪਜਾਲ ਭੂਮਿ ਕੋ ਝਗਰਾ,
ਝਗਰਤਿ ਬੈਸ ਬੀਤਗੋ ਰਾਰਨ ॥੧੦॥...

ਬਲਿ ਨਮੁਚਿ ਬ੍ਰਿਤ ਬਈਰੋਚਨ,
ਹਿਰਨਾਛ ਹਿਰਨਕਸਜਪ ਮਹਿਰਾਵਨ ॥
ਮਧੁ ਮਹਿਖ ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ॥
ਰਕਤਬੀਜ ਰਕਤਭੱਛਕ ਰਾਵਨ ॥
ਚਿਛੂਰ ਸੁੰਭ ਅਨਸੰਭ ਮੇਘਨਾਦ,
ਮਕਰਾਛ ਅਛਯ ਘਟ ਸ੍ਰਾਵਨ ॥
ਬਾਨਾਸੁਰ ਕੰਸ ਕੇਸਿ ਚਾਂਡੂਰ,
ਮੁਸ੍ਟਿਕ ਰਨਕਾ ਭਉਮ ਭਯਾਵਨ ॥੧॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਪਦ ਤੇ ਇਤਰ,
ਹੈ ਉਰਝ ਪਰੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਸਾਰਨ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ਇਕਤੁਕਾ ॥੧੧॥...

ਸਵਯਾ ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਕੁਬੇਰ ਬਰੁਨ ਧਰਮ ਦੇਵ,
ਤੇ ਭੀ ਅਹੰ ਮਮੰ ਉਰਝਾਨੇ ॥
ਰਾਜਸ ਮਦ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਮਦਮਾਤੇ.
ਮੈ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਬੰਧਾਨੇ ॥
ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਪਾਇ ਭਏ ਮਦ ਮੱਤੇ,
ਮਤਸਰ ਕਰਿ ਮਾਯਾ ਲਪਟਾਨੇ ॥
ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੇ ਇਤਰ ਹੋਤ ਭੇ,
ਅਰਧ ਉਰਧ ਮਹਿ ਤੇ ਗਲਤਾਨੇ ॥੧੨॥...
ਜੇਤਿਕ ਸਿਰਜੇ ਦੇਵ ਦਈਤਨ,
ਦੇਵ ਦੱਤ ਗੋਰਖ ਯਤਿ ਜੰਗਮ ॥
ਸਭੁ ਆਪੁਨ ਵੈਭਵ ਸੰਪਦਾ ਕਰਿ,
ਹਰਿ ਤੇ ਇਤ੍ਰ ਭਏ ਮਤਿ ਮੰਦਮ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪਠਏ,
ਜਗਤਿ ਉਧਾਰਨ ਪਾਵਨ ਸੰਗਮ ॥
ਸਤਿਨਾਮੁ ਮਮ ਜਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੋ,
ਯਮ ਜਾ ਗਤਿ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਰਖੰਦਮ ॥੧੩॥...
ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਯਾ ਕਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਕੋ,
ਸਤਿਨਾਮੁ ਦੈ ਤਾਰ ਲਿਯੋ ॥
ਜੇ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਤਿ ਰੂਚੇ,
ਤੇਊ ਤਰੇ ਗੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰਦਿਯੋ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਨ ਜਹਾਜ ਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ,
ਸਬਦ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਰ ਕਿਯੋ ॥
ਭਵ ਸਾਗਰ ਗੋਪਦਵਤ ਤਰਗੇ,
ਸਤਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ ਧਾਰ ਹਿਯੋ ॥੧੪॥...

ਚਤੁਰ ਦਸਕ ੧ ॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ਤਰਹ ਦੂਜੀ ਬ੍ਰਿਧ ਖੰਭਾਯਚ ॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ਸਤਿ ਸੰਗਨ,
ਸਿਖਜਨ ਪ੍ਰਤਿ ਦੀਨਾ ॥
ਵਾਹਿਵਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹਿਨ,
ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਹੁ ਕੀਨ ॥
ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਦਾਨ ਦਿਵਾਯੋ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਦ ਬਿਮਲ ਸੁਖੀਨਾ ॥
ਸਿਖਜਮਰਾਲ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਕਤਾ,
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾਰ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ॥੧॥...
ਤਿਨ ਕੇ ਪਗ ਲਾਗੇ ਜੇ ਜੀਆ,
ਤੇਊ ਤਰੇ ਸਨ ਕੁਟੰਬ ਸਬਾਏ ॥
ਸੁਨਤਿ ਕਥਤਿ ਕੀਰਤਨੁ ਅਰੁ ਜਾਪਨੁ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੇ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ॥
ਪੁਨਜ ਰੂਪ ਪਾਵਨ ਦਰਸਨੀਯੰ,
ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲ ਗੁਰੂ ਧਯਾਏ ॥
ਅਸ ਸਰੂਪ ਧਰ ਆਪ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ,
ਰਾਜ ਜੋਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਮਾਏ ॥੨॥...
ਜੇ ਜੇ ਅਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਤਨ ਦ੍ਰੋਹੀ,
ਹਰਿ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਬਿਘਨ ਕਰੰਤੇ ॥
ਤੇ ਤੇ ਦੁਸ਼੍ਟ ਪਛਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ,
ਮਨਾਇ ਭਗਵਤੀ ਜਤਿ ਭਗਵੰਤੇ ॥
ਭੂਸੁਰ ਗੋ ਦ੍ਰੋਹੀ ਜੇ ਦੁਸ਼ਨ,
ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਕਰਿ ਅਸੁਰ ਦਲੰਤੇ ॥

ਸੋਧ ਸੁਧਾਰ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਕੋ,
ਮਥ ਕਰਿ ਤੱਤੁ ਖਾਲਸੇ ਮੰਤੇ, ॥੩॥...
ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਗਜਾ ਪਾਇ,
ਪ੍ਰਗਟ ਭਯੋ ਰੂਪ ਮੁਨਿਵਰ ਕੋ ॥
ਜਟਾ ਜੂਟ ਨਖ ਸਿਖ ਕਰ ਪਾਵਨ,
ਭਗਤਿ ਸੂਰ ਦ੍ਵੈ ਰੂਪਨ ਵਰ ਕੋ ॥
ਚਕ੍ਰਵੈਪਦ ਦਾਤਿ ਧੁਰ ਪਾਯੋ,
ਧਰਮ ਰਾਜ ਭੁੰਚਤ ਗਿਰਵਰ ਕੋ ॥
ਉਦਜਾਸਤ ਸਾਮੁਦ੍ਰ ਪ੍ਰਯੰਤੰ,
ਅਬਿਚਲ ਰਾਜ ਮਿਲਜੋ ਸੁਰਪੁਰ ਕੋ ॥੪॥
ਪੰਥ ਖਾਲਖਾ ਭਯੋ ਪੁਨੀਤਾ.
ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਜਾ ਕਰਿ ਉਦਿਤਿ ਭਏ ॥
ਮਿਟੀ ਦ੍ਵੈਤ ਸੰਜੁਗਤ ਉਪਾਧਿਨਿ,
ਅਸੁਰ ਮਲੇਛਨ ਮੂਲ ਗਏ ॥
ਧਰਮ ਪੰਥ ਖਾਲਸ ਪ੍ਰਚੁਰ ਭਯੋ,
ਸਤਸ੍ਵਰੂਪ ਪੁੰਨ ਰੂਪ ਜਏ ॥
ਕੱਛ ਕੇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ਮੁਦ੍ਰਿਤ,
ਗੁਰੁ ਭਗਤਾ ਰਾਮ ਦਾਸ ਭਏ ॥੫॥
ਕਾਲਉਪਾਸਕ ਛਤ੍ਰਿਯ ਧਰਮਾ
ਰਣ ਕਟਿ ਕਸਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਏ ॥
ਤਾਮਹਿ ਪੰਚ ਚਾਲਿਸ ਪ੍ਰਧਾਨਾ,
ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਖਾਲਸਾ ਠਏ ॥
ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ,
ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਫਤਹ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਏ ॥

ਪੰਚਮ ਖਾਲਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ,
ਜਿਨੁ ਏ ਪੰਥ ਸੁਪੰਥ ਪ੍ਰਗਟਏ ॥੬॥
ਚਾਲਿਸ ਨਰ ਏ ਬੀਜ ਖਾਲਸਾ,
ਮੁਕਤੇ ਪਾਵਨ ਸਿੰਘ ਬਲੀ ॥
ਮਾਤ ਭਗਵਤੀ ਪਿਤਾ ਕਾਲਪੁਰਖ,
ਗੋਦ ਲਿਯੋਦੈ ਖਾਸ ਪਲੀ ॥
ਸਕਲ ਭ੍ਰਮ ਪਰਿਹਰ ਕਰਿ ਹਰਿਜਨ;
ਸਤਿਨਾਮੁ ਸੁਚਿ ਮੰਤ੍ਰ ਭਲੀ ॥
ਆਪ ਜਪਤਿ ਅਰੁ ਜਗਤਿ ਜਪਾਵਤਿ,
ਭਗਤਿ ਸਿਰੋਮਨਿ ਮਾਹਿ ਕਲੀ ॥੭॥
ਸਪਤਕ ੧ ।
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਭ ਬੰਸ ਸਤਿਗੁਰ,
ਪਾਤਸਾਹੀ ਬਰਨਨ ਸੁਭੰ ॥੧॥
ਅਥ ਗ੍ਰੰਥ ਅਸਥਾਪਨ ਮਹਾਤਮ,
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਗ੍ਰਹ ਕਥਤੇ ਤੂ ਬਲਿ,
ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ॥
ਆਪਨਯੋ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸੇ ਸੌਂਪਾ,
ਦੂਤਿਯ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥
ਬੋਲਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਸੰਭਾਖਨੁ,
ਨਾਮ ਗੁਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨ ਸੰਥਾ ॥
ਗੁਨਾਨੁਵਾਦ ਪੁਨ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਨਿ;
ਉਠਤ ਬੈਠਤਿ ਸੈਨ ਕਰੰਥਾ ॥
ਪਾਵਨ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟਜੋ,
ਚਾਰ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸੁਭ ਪੰਥਾ ॥੧॥

ਇਨ ਕੇ ਦਰਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਦਰਸਨ,
ਬੋਲਨੁ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥
ਦ੍ਵਾਦਸਿ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਏ ਕਹਿਯੱਤ,
ਦ੍ਵਾਦਸਿ ਭਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ॥
ਪ੍ਰਤਯਖ ਕਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਨੀ ਛੈ,
ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਥ ਖਾਲਸ ਵਰਤੰਤਾ ॥
ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ,
ਖਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਬਦੰਤਾ ॥੨॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ਰਾਜ ਪਲਾਸੀ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਹਜ਼ੂਰ ਕਬਿਚਾਰ ॥

ਐਸੋ ਸੁਣ ਹਰਿ ਖਾਲਸੇ ਬਖਸ਼ਾ,
ਭਗਤਿ, ਗਯਾਨੀ, ਰਾਜ, ਜੋਗਸ੍ਵਰ ॥
ਛਤ੍ਰਿਯ ਬ੍ਰਿਤਿ ਅਨਨਜ ਉਪਾਸਕ; ਤਯਾਗੀ,
ਹਠੀ, ਸੂਰ, ਭਵਨੇਸ੍ਵਰ ॥
ਗ੍ਰਾਹਜ ਸੁਭ ਤਯਾਗੀ ਬਿਵਰਜਿਤ,
ਸੁ ਤਾਜਦਯੰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ॥
ਗੀਤਾ ਉਪਨਿਸਦ ਮਹਾਵਾਕਯ ਮਹਿ,
ਰਹਿਨੀ ਭਗਤਿ ਗਯਾਨਿ ਬਿਰਤੇਸ੍ਵਰ ॥੫॥
ਅਸ ਖਾਲਸ ਖਾਲਸ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ,
ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਹਾਨੰ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਗਰੁ ਉਪਦੇਸ ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਸਨ,
ਮੁੱਦ੍ਰਿਤਿ ਕੱਛ ਕੇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ ॥
ਤਾ ਕੀ ਰਹਿਨਿ ਸ਼੍ਰੁਤਯੋਕਤਿ ਭਾਖਤਿ,
ਦਸ ਗ੍ਰਾਹਜ ਖਾਲੱਸ ਪ੍ਰਧਾਨੰ ॥

ਦਯਾ ਦਾਨ-ਰੁ ਛਮਾ ਸਨਾਨੰ,
ਸੀਲ ਸੁਚਿ, ਸਤਜੰ ਸੰਭਾਨੰ ॥
ਸਾਧਨ ਸਿੱਧ ਸੂਰ, ਭਗਤਿਮਾਨ,
ਦਸ ਗ੍ਰਾਹਜ ਆਸਤਕ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥੬॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ਰਾਜਪਲਾਸੀ,
ਬਖਸ਼ਸ਼ ਹਜ਼ੂਰ ਤਜੰਗੀਦਸ ॥
ਬਿਰੋਧਿ ਸਾਧਨ ਹਿੰਸਾ ਅਹੰਕਾਰੰ,
ਆਲਸ ਕ੍ਰਿਪਨਤਾ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥
ਕਠੋਰਤੁ ਜੜਤੂ ਕੁਚਿਲ ਅਚਉਚੰ ਕਲਮਾ-
ਮਾਂਸਿਸੁ ਅਭਗਤਿ ਮਾਨੰ ॥
ਦਸ ਗ੍ਰਾਹਯ ਦਸ ਤਯਾਗੀ ਐਸੇ,
ਤਾਹਿ ਖਾਲਸਾ ਕਥਤਿ ਸੁਜਾਨੰ ॥
ਅਸੁ ਖਾਲਸ ਖਾਲਸ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ,
ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਸੁ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਹਾਨੰ ॥੭॥...

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਬਿਚਰਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਨ ਮਹਿ,
ਦੇਵਭੂਤ ਦੇਵ ਹੀ ਕਹਿੱਯੇ ॥
ਖਾਲਸ ਪਦ ਕਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦੁਰਲਭ,
ਐਸੋ ਖਾਲਸ ਹਰਿਜਨ ਚਹਿੱਯੈ ॥
ਜਲ ਤਰੰਗ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਾਹਨਿ,
ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਤਮ ਲਹਿਯੈ ॥
ਬ੍ਰਹਮੰ ਜੀਵ ਜੀਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ,
ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਸਿੰਧੁ ਅਹਿੱਯ ॥੮॥...

ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ਤੋ ਕਹਾ ਅਚਰਜ ਹੈ,
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਦਿ ਕਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਾਰੋ ॥
ਸਿਖਜ ਪਦ ਦੁਹੂਅਨ ਤੇ ਗਉਰੋ,
ਆਤਮ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਿਚਾਰੋ ॥
ਤਾਸੁ ਮਹਾਤਮ ਨਿਜ ਮੁਖ ਗਾਵਤੁ,
ਜਥਾ ਉਕਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹਮਾਰੇ ॥
ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਖਾਲਸ ਪਦ ਜਸ ਕਹੁ,
ਸ੍ਰਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੇਤੁ ਫਲ ਚਾਰੋ ॥੯॥...

ਸੂਰ ਪਲਾਸੀ ॥

ਗੀਤਾ ਮਹਿ ਅਰਜੁਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖਤਿ,
ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਭਗਤਿ ਮਹਾਤਮ ॥
ਭਗਤਿ ਗਜਾਨਿ ਰੂਪ ਨਿਜ ਬਰਨਾਂ,
ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾ ਕਹੁ ਆਤਮ ॥
ਟੀਕਾ ਕਾਰਹੂੰ ਮਹਿਮਾ ਭਗਤਨ,
ਖਾਲਸ ਪ੍ਰਤਿ ਹੈ ਭਾਖੀ ॥
ਖਾਲਸ ਪਦ ਕਹੁ ਉਚ ਮਹਾਤਮ,
ਸਬਹਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਿਨ ਆਖੀ ॥੧੦॥...

ਦਸਕ ॥੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ, ਦੇਵ ਪਲਾਸੀ ਚਰਪਦ, ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਹਜ਼ੂਰ ॥

ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਰੂਪ ਹੈ ਖਾਸ ॥
ਖਾਲਸਹਿ ਮਹਿ ਹਉਂ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਮੁਖ ਹੈ ਅੰਗਿ ॥
ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਹਉਂ ਬਸਤਿ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥

ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਇਸ੍ਟ ਸੁਹਿਰਦ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਹਿਯਤ ਬਿਰਦ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਪੱਛ ਰੁ ਪਾਦ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸੁਖ ਅਹਿਲਾਦਿ ॥੨॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸਖਾਈ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਸੀਲ ॥
ਖਾਲਸਾ ਬੰਧੁ ਸਖਾ ਸਦ ਡੀਲ ॥੩॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਤਿ ਅਰੁ ਪਤਿ ॥
ਖਾਲਸਹਿ ਸੌਂ ਮਾਕਹੁ ਉਤਪਤਿ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਭਵਨ ਭੰਡਾਰ ॥
ਖਾਲਸਹਿ ਕਰਿ ਮੇਰੋ ਸਦ ਕਾਰਿ ॥੪॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਜੱਨ ਪਰਿਵਾਰੁ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਰਤਿ ਉਧਾਰੁ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾਨ ॥੫॥
ਮਾਨ ਮਹਤ ਮੇਰੋ ਖਾਲਸਾ ਸਹੀ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਾਰਥ ਕਹੀ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੁ ਕਰੈ ਨਿਰਵਾਹ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਦੇਹ ਰੁ ਸਾਹ ॥੬॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਧਰਮ ਰੁ ਕਰਮ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੁ ਭੇਦ ਨਿਜ ਮਰਮ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਜੱਨ ਸੂਰਾ ॥੭॥

ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਬੁਧਿ ਰੁ ਗਯਾਨ ॥
ਖਾਲਸੇ ਕਾ ਹਉਂ ਧਰਹੁ ਧਯਾਨ ॥
ਉਪਮ ਖਾਲਸਹਿ ਜਾਤਿ ਨ ਕਹੀ ॥
ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਪਾਰ ਨਹਿ ਲਹੀ ॥੮॥
ਸੇਸ ਰਸਨ ਸਰਦ ਸੀ ਬੁਧਿ ॥
ਤਦਯਪਿ ਨ ਉਪਮਾ ਬਰਨਤਿ ਸੁਧਿ ॥
ਯਾ ਮਹਿ ਰੰਚਿ ਨ ਮਿਥਯਾ ਭਾਖੀ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਖੀ ॥੯॥
ਰੋਮ ਰੋਮ ਰਸਨਾ ਜੌ ਪਾਵਹੁਂ ॥
ਤਦਯਪਿ ਨ ਖਾਲਸ ਜਸਹਿ ਤਰਾਵਹੁ ॥
ਹੌਂ ਖਾਲਸੇ ਕਹੁ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ॥
ਓਤਪੋਤ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦੇਰੋ ॥੧੦॥
ਖਾਲਸਾ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਫੌਜ ॥
ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਪਰਮਾਤਮ ਕੋ ਮੌਜ ॥੧੦॥
ਰਹਾਉ ॥.....ਦਸਕ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਪੁਨ ਕੇ. ਬਾਰਵਾਂ ਰਹੌਵਾ ॥
ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਸਦਿ ਕਰਿ ਸੁਤ ਬਿਤ ਕੋਸ ਭੰਡਾਰੁ
ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਸਕਲ,
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿਤ੍ਰ ਬਿਵਹਾਰ ॥੧॥
ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖ੍ਵਾਸ ਭ੍ਰਿਤੁ,
ਅਨੁਚਰ ਦਾਸੀ ਦਾਸ ॥
ਮਿਤ੍ਰ ਕੁੰਟਬ ਧਨ ਭਵਨ ਮਮ,
ਸਮ੍ਰਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਸ ॥੨॥
ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਅਰੁ ਸਾਹਿਬੀ,
ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ॥

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਲਸੇ ਕਰਿ ਮਿਲਜੋ,
ਦਾਨ ਮਾਨੁ ਸਨੁ ਮਾਨੁ ॥੩॥
ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤ ਖਾਲਸ ਸਗਲ,
ਤਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਯੋ ਗੌਰਿ ॥
ਮੁਹਿ ਸੇ ਰੰਕ ਅਨਾਥ ਜਗ,
ਭਟਕਤਿ ਫਿਰਤਿ ਕਰੋਰਿ ॥੪॥
ਸੇਵਿ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਸਫਲ,
ਪੂਜਾ ਸਤ੍ਰਨ ਅਰਘਪਾਦ ॥
ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਸਨੁ ਮਾਨ ਕਰਿ,
ਖੋੜਸਿ ਬਿਧ ਕਹੁ ਸ੍ਵਾਦ ॥੫॥
ਆਨ ਸੇਵ ਨਹਿ ਸਰਲ ਕਛੁ,
ਈਤਿ ਉਤਿ ਪਰਲੋਕ ॥
ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ਤਿਸ ਬਿਨਾ,
ਕਬੀ ਹਰਖ ਕਬਿ ਸੋਕ ॥੬॥
ਯਜਨ ਭਜਨ ਮਮ ਖਾਲਸਾ,
ਖਾਲਸ ਪੂਜਬਿ ਜੋਗ ॥
ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਫਤਹ ਖਾਲਸਾ,
ਦਰਸ ਪਰਸ ਮਿਟਿ ਸੋਗ ॥੭॥
ਮੇਰੋ ਇਸ ਰੁ ਨੇਸਾ,
ਖਾਲਸਾ ਪੂਜਨ ਧਜਾਨੁ ॥
ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨੁ ਖਾਲਸਾ,
ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥
ਆਤਮ ਰਸ ਜੇ ਜਾਨਹੀ,
ਸੋ ਹੈ ਖਾਲਸ ਦੇਵ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਮਹਿ ਮੋ ਮਹਿ ਤਾਸ ਮਹਿ,
ਰੰਚਿਕ ਨਾਹਿਨ ਭੇਵ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਰਿਆ ਪਾਇ,
ਪ੍ਰਗਟ ਭਯ ਰੂਪ ਮੁਨਿਵਰ ਕੋ ॥
ਜਟਾ ਜੂਟ ਨਖ ਸਿਖ ਕਰ ਪਾਵਨ,
ਭਗਤ ਸੂਰ ਦ੍ਵੈ ਰੂਪ ਨਰਵਰ ਕੋ ॥
ਚਕ੍ਰਵੈ ਪਦ ਦਾਤ ਧੁਰ ਪਾਯੋ,
ਧਰਮ ਰਾਜ ਭੁੰਚਤ ਗਿਰਵਰ ਕੋ ॥
ਉਦੈ ਅਸਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਯੰਤੰ,
ਅਬਿਚਲ ਰਾਜ ਮਿਲਿਓ ਸੁਰਪੁਰਿ ਕੋ ॥
ਪੰਥ ਖ਼ਾਲਸਾ ਭਯੋ ਪੁਨੀਤਾ,
ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਕਰ ਉਦਤ ਭਏ ॥
ਮਿਟੀ ਦ੍ਵੈਤ ਸੁ ਜਗਤ ਉਪਾਧਿਨ,
ਅਸੁਰ ਮਲੇਛਨ ਮੂਲ ਗਏ ॥
ਧਰਮ ਪੰਥ ਖ਼ਾਲਸ ਪ੍ਰਚੁਰ ਭਯੋ,
ਸਤ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮੁਨ ਰੂਪ ਜਏ ॥
ਕਛ ਕੇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤੈ ਮੁਦਰਾ;
ਗੁਰ ਭਗਤਾ ਰਾਮਦਾਸ ਭਏ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਸੇਵ ਕਰੀ ਇਨਹੀ ਕੀ ਭਾਵਤ,
ਅਉਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਹਾਤ ਨ ਜੀ ਕੋ ॥
ਦਾਨ ਦਯੋ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਭਲੋ,
ਅਰੁ ਆਨ ਕੋ ਦਾਨ ਨ ਲਾਗਤ ਨੀਕੋ ॥
ਆਗੈ ਫਲੈ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਦਯੋ,
ਜਗ ਮੈ ਜਸੁ, ਅਉਰ ਦਯੋ ਸਭ ਫੀਕੋ ॥

ਮੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਤੇ,
ਸਿਰ ਲਉ ਧਨ ਹੈ ਸਭ ਹੀ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ॥੩॥ [੬੪੫]

ਸਵੈਯਾ

ਜੁੱਧ ਜਿਤੇ ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ,
ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਦਾਨ ਕਰੇ ॥
ਅਘ ਅਉਘ ਟਰੈ ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ,
ਇਨਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਫੁਨ ਧਾਮ ਭਰੇ ॥
ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਬਿਦਿਆ ਲਈ,
ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਭ ਸਤ੍ਰ ਮਰੇ ॥
ਇਨ ਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਜੇ ਹਮ ਹੈ,
ਨਹੀ ਮੋ ਸੇ ਗਰੀਬ ਕਰੋਰ ਪਰੇ ॥੨॥[੬੪੫]

ਮਾਝ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ,
ਆਇ ਦੀਦਾਰ ਲਗੋ ਨੇ ॥
ਸੁਣ ਕੈ ਸੱਦ ਮਾਹੀ ਦਾ,
ਮੇਂਹੀ ਪਾਣੀ ਘਾਹੁ ਮੁਤੋ ਨੇ ॥
ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨ ਰਲੀਆ ਕਾਈ,
ਕੋਈ ਸਉਕ ਪਿਯੋ ਨੇ ॥
ਗਿਆ ਫਿਰਾਕ, ਮਿਲਿਆ ਮਿਤ ਮਾਹੀ,
ਤਾਹੀ ਸ਼ੁਕਰ ਕਿਤੋ ਨੇ ॥

[ਉਚਾਰ ਖਾਸੇ ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ

ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਹਾਲ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਣਾ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਰੋਗ ਰਜਾਈਆਂ ਦਾ ਓਢਣ ॥
ਨਾਗ ਨਿਵਾਸਾਂ ਦੇ ਰਹਣਾ ॥
ਸੂਲ ਸੁਰਾਹੀ, ਖੰਜਰ ਪਿਆਲਾ,
ਬਿੰਗ ਕਸਾਈਆਂ ਦਾ ਸਹਣਾ ॥
ਯਾਰੜੇ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਸਥਰ ਚੰਗਾ,
ਭਖ ਖੇੜਿਆਂ ਦਾ ਰਹਣਾ ॥੧॥

ਖਿਆਲ ਪਾ: ੧੦ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਸਿੱਕਾ ਜ਼ਦ ਹਰਦੋ ਆੱਲਿਮ ਤੇਗਿ ਨਾਨਕ ਵਾਹਿਬਸਤ ॥
ਫਤਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸ਼ਾਹਿਸ਼ਾਹਾਂ ਫਜ਼ਲਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬਸਤ ॥
ਦੇਗੁ ਤੇਗੁ ਫਤਿਹ ਨੁਸਰਤ ਬੇਦਰੰਗ ॥
ਯਾਫਤ ਅਜ਼ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰ ॥
ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਬਿਰਾਜ ਰਹੀ ਸ੍ਰੀ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਮਝਾਰ ॥
ਸੱਚ ਖੰਡ ਕੇ ਦਰਬਾਰ

ਚੂੰ ਕਾਰ ਅਜ਼ ਹਮਹ-ਹੀਲਤੇ ਦਰ ਗੁਜ਼ਤ ॥
ਹਲਾਲ ਅਸਤ ਬੁਰਦਨ ਬ-ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਦਸਤ ॥

ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ

ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਆਜੁ ਹਮਾਰੇ ਮੰਗਲਚਾਰ ॥
ਆਜ ਹਮਾਰੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚਿੰਤ ਲਥੀ ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥
ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਗਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥ ਗੁਰ ਗਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮੁ ਬੇਅੰਤ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥
ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਗੀ ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥
ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਲੇ ਹੋਲੀ ਬਬਾਗ਼ੇ ਦਹਰ ਬੂ ਕਰਦ ॥
ਲਬੇ ਚੂੰ ਗ਼ੁੰਚਹ ਰਾ ਫ਼ਰਖ਼ੰਦਹ ਖ਼ੂ ਕਰਦ ॥
ਗੁਲਾਬੋ ਅੰਬਰੋ ਮੁਸ਼ਕੋ ਅਬੀਰੋ ॥
ਚੁ ਬਾਰਾਂ ਬਾਰਸ਼ੇ ਅਜ਼ ਸੂ ਬਸੂ ਕਰਦ ॥
ਜ਼ਹੇ ਪਿਕਕਾਰੀਏ ਪੁਰ ਜ਼ਾਫ਼ਰਾਨੀ ॥
ਕਿ ਹਰ ਬੇਰੰਗ ਰਾ, ਖ਼ੁਸ਼ ਰੰਗੋ ਬੂ ਕਰਦ ॥
ਗੁਲਾਲ ਅਫ਼ਸ਼ਾਨੀ ਅਜ਼ ਦਸਤੇ ਮੁਬਾਰਕ ॥
ਜ਼ਮੀਨੋ ਆਸਮਾਂ ਰਾ ਸੁਰਖ਼ਰੂ ਕਰਦ ॥
ਦੂ ਆਲਮ ਗਸ਼ਤ ਰੰਗੀਂ ਅਜ਼ ਤੁਫ਼ੈਲਸ਼ ॥
ਚੁ ਸ਼ਾਹਮ ਜਾਮਹ ਰੰਗੀਂ ਦਰ ਗੁਲੂ ਕਰਦ ॥
ਕਸੇ ਕੋ ਦੀਦ ਦੀਦਾਰੇ ਮੁਕੱਦਸ ॥
ਮੁਰਾਦੇ ਉਮਰ ਰਾ ਹਾਸਿਲ ਨਿਕੋ ਕਰਦ ॥
ਸ਼ਵਦ ਕੁਰਬਾਨਿ ਖ਼ਾਕੇ ਰਾਹੇ ਸੰਗਤ ॥
ਦਿਲੇ 'ਗੋਯਾ' ਹਮੀਂ ਬਸ ਆਰਜ਼ੂ ਕਰਦ ॥

(ਭਾ: ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ)

ਪ੍ਰਿੰਟਰ :—

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਬਾਬਾ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਥੇਦਾਰ

ਛਿਆਨਵੇਂ ਕ੍ਰੋੜੀ

ਬੁੱਢਾ ਦਲ ਤਖਤ ਪੰਜਵਾਂ ਚਲਦਾ ਵਹੀਰ ਪੰਜਾਬ-ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ

ਨੇ

ਬੁੱਢਾ ਦਲ ਪੰਜਵਾਂ ਤਖ਼ਤ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਾਗ

ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ (ਰੋਪੜ)

ਵਿਚ

ਛਾਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ।